

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 151

28e jaargang

20 juni 1985

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
85/C 151/01	nr. 1083/84 van mevrouw Magdalene Hoff, de heren Johannes Peters, Dieter Rogalla en Günter Topmann aan de Commissie Betreft: Regionale maatregelen ter bevordering van de economie	1
85/C 151/02	nr. 1143/84 van de heer Patrick Lalor aan de Commissie Betreft: Ambachtelijke sector	2
85/C 151/03	nr. 1272/84 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Prijsbeleid voor aardgas	3
85/C 151/04	nr. 1373/84 van de leden Heinz Vetter, Karl-Heinrich Mihr, Johannes Peters, Kurt Vittinghoff, Manfred Wagner aan de Commissie Betreft: Veiligheidsvoorschriften voor de werknemers in genetische en biotechnische laboratoria	4
85/C 151/05	nr. 1403/84 van de leden Giovanni Cervetti, Andrea Raggio, Vera Squarcialupi, Aldo Bonaccini aan de Commissie Betreft: Bescherming van volksgezondheid en milieu op de eilandengroep La Maddalena	4
85/C 151/06	nr. 1492/84 van de heer Niall Andrews aan de Commissie Betreft: Loodsmelterij in Ranelagh	5
85/C 151/07	nr. 1493/84 van de heer Niall Andrews aan de Commissie Betreft: Plagerij van Ierse leden van het Europese Parlement op London Airport bij hun doorreis van Dublin naar Brussel	5
85/C 151/08	nr. 1551/84 van de heer Ernest Mühlen aan de Commissie Betreft: Inklaring van goederen bij de nieuwe grensovergang Mesenich	6
85/C 151/09	nr. 1563/84 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: De diamantdistributie	6
85/C 151/10	nr. 1567/84 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Diamantimport uit India	7

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
85/C 151/11	nr. 1570/84 van de heer Alasdair Hutton aan de Commissie Betreft: Publikaties inzake bosbouw	7
85/C 151/12	nr. 1580/84 van mevrouw Elise Boot aan de Commissie Betreft: Vrij betalingsverkeer — consequenties van het Luisi- en Carbone-arrest	8
85/C 151/13	nr. 1601/84 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Balans van de administratieve praktijken van de Commissie voor de wisseling van het mandaat	9
85/C 151/14	nr. 1623/84 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Analyse van het proteïnegehalte van granen	9
85/C 151/15	nr. 1636/84 van de heer James Elles aan de Commissie Betreft: Verbod op het verbranden van stro en stoppels	10
85/C 151/16	nr. 1640/84 van de heer Patrick Lalor aan de Commissie Betreft: Huidig en toekomstig toerisme	10
85/C 151/17	nr. 1641/84 van mevrouw Rika de Backer-Van Ocken aan de Commissie Betreft: IC-Antwerpen-Keulen via Hasselt/Maastricht	11
85/C 151/18	nr. 1653/84 van de heer Gene Fitzgerald aan de Commissie Betreft: Tewelkstellingszones	11
85/C 151/19	nr. 1655/84 van de heer Niall Andrews aan de Commissie Betreft: Vervuiling in Ranalagh, Dublin	12
85/C 151/20	nr. 1662/84 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Personeelsbeleid van de Hitachi-vestiging in Wales	12
85/C 151/21	nr. 1671/84 van de heren Karel De Gucht, Jørgen Nielsen en mevrouw Jessica Larive-Groenendaal aan de Commissie Betreft: Resultaten van de op 31 oktober en 1 november 1984 te Bremen gehouden Internationale Conferentie inzake de bescherming van de Noordzee	13
85/C 151/22	nr. 1677/84 van de heer Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Vermindering invoerbepalingen door de EEG	14
85/C 151/23	nr. 1702/84 van de heer Michael Welsh aan de Commissie Betreft: Belgische overheidssteun aan Intermills S.A.	15
85/C 151/24	nr. 1715/84 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Samenwerkingsovereenkomst tussen de EEG en de Arabische Republiek Jemen	15
85/C 151/25	nr. 1716/84 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Toenemende verboddeling en ondoorzichtigheid van de organisatie van de Commissiediensten	16
85/C 151/26	nr. 1763/84 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Toxische stoffen	17
85/C 151/27	nr. 1772/84 van de heer John Marshall aan de Commissie Betreft: Kosten buitenlandse hulp	17
85/C 151/28	nr. 1774/84 van de heer John Marshall aan de Commissie Betreft: Door VN nagestreefd percentage hulpverlening	17
85/C 151/29	nr. 1773/84 van de heer John Marshall aan de Commissie Betreft: Particuliere plantages	18
85/C 151/30	nr. 1783/84 van de heer James Provan aan de Commissie Betreft: Invoer van frambozen	19

(Vervolg op blz. 3 van de omslag)

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
85/C 151/31	nr. 1811/84 van de heer Jean-Claude Pasty aan de Commissie Betreft: Productie ethanol op basis van graan of suikerbieten	19
85/C 151/32	nr. 1836/84 van de leden Michael Hindley, Edward Newman, David Martin, Leslie Huckfield en Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Gebruik van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling	20
85/C 151/33	nr. 1843/84 van de heer Edward Newman aan de Commissie Betreft: Vastrecht voor particuliere verbruikers van gas, elektriciteit en olie	21
85/C 151/34	nr. 1851/84 van mevrouw Marie Jepsen aan de Commissie Betreft: Commissie wijzigt raapzaadprijzen	21
85/C 151/35	nr. 1876/84 van de heer Winston Griffiths aan de Commissie Betreft: Amerikaanse exportrestricties op produkten van de geavanceerde technische in- dustrie	22
85/C 151/36	nr. 1900/84 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Spaanse visserij in wateren buiten die van de uitgebreide Gemeenschap	22
85/C 151/37	nr. 1912/84 van de heer James Elles aan de Commissie Betreft: Voorraden van landbouwprodukten	23
85/C 151/38	nr. 1913/84 van mevrouw Christine Crawley aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Josif Begoen	23
85/C 151/39	nr. 1932/84 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Stuwdam Rabuons — Nationaal Park Mercantour (Frankrijk)	24
85/C 151/40	nr. 2020/84 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Rendementsberekeningen voor kolenmijnen in de Gemeenschap	24
85/C 151/41	nr. 2021/84 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: EIB — Leningen aan Belgische bedrijven werkzaam in de nucleaire sector	25
85/C 151/42	nr. 2023/84 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Wereldbankrapport in verband met de Filippijnen	26
85/C 151/43	nr. 2040/84 van de heer Louis Eyraud aan de Commissie Betreft: Moeilijkheden van schapenfokkers	27
85/C 151/44	nr. 2060/84 van de heer François Roelants Vivier aan de Commissie Betreft: Verplichte inenting	27
85/C 151/45	nr. 2175/84 van mevrouw Christine Crawley aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Zahar Zunshain	28
85/C 151/46	nr. 2176/84 van mevrouw Christine Crawley aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Conflict tussen Iran en Irak	28
85/C 151/47	nr. 2243/84 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Dramatische situatie van de Chileense gevangenen Jorge Palma Donoso, Carlos Araneda Miranda en Hugo Marchant Moya	29
85/C 151/48	nr. 2332/84 van de heer Jens-Peter Bonde aan de Commissie Betreft: Buitenlandse handel	29
85/C 151/49	nr. 2334/84 van de heer Jens-Peter Bonde aan de Commissie Betreft: Concentratie	29
85/C 151/50	nr. 2338/84 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Loterijen	30

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1083/84

van mevrouw Magdalene Hoff (S — D), de heren
Johannes Peters (S — D), Dieter Rogalla (S — D)
en Günter Topmann (S — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 november 1984)
(85/C 151/01)

Betreft: Regionale maatregelen ter bevordering van
de economie

De Commissie heeft op 23 juli 1984 besloten de
regionale economische maatregelen in Noordrijn-
land-Westfalen voor de arbeidsmarktregio's Borken-
Bocholt en Siegen te verbieden.

1. Werden bij de controleprocedure alle argumen-
ten van de Duitse Bondsregering en van de rege-
ring van de deelstaat Noordrijnland-Westfalen
die voor de voortzetting van regionale maatregel-
en ter bevordering van de economie in de ar-
beidsmarktregio's Borken-Bocholt en Siegen
pleitten, naar voren gebracht? Werden ook alle
betrokkenen (ondernemingen en vakbonden) om
advies gevraagd?
2. Over welke juridische mogelijkheden beschikken
de Duitse Bondsregering en de regering van de
deelstaat Noordrijn-Westfalen om zich tegen het
besluit van de Commissie te verzetten?
3. Is de Commissie voornemens nog andere con-
troleprocedures in verband met regionale econo-
mische maatregelen in Noordrijn-Westfalen in te
leiden en wat is de stand van de desbetreffende
werkzaamheden in dit verband?

Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie

(1 april 1985)

1. De Commissie heeft alle argumenten overwo-
gen welke door de Regering van de Bondsrepubliek
Duitsland en door die van de deelstaat Noordrijn-
Westfalen ten gunste van verdere economische steun
op de gewestelijke arbeidsmarkten Borken-Bocholt
en Siegen naar voren zijn gebracht. Alle belang-
hebbenden waren ervan op de hoogte gesteld dat de
procedure was ingeleid en zij waren aangemaand om
hun opmerkingen te maken (*Publikatieblad van de
Europese Gemeenschappen nr. C 169 van 29 juni
1983*). Er zijn echter geen opmerkingen bin-
nengekomen.
2. Ingevolge artikel 173 van het EEG-verdrag is
de Regering van de Bondsrepubliek bevoegd bij het
Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen
beroep in te stellen tegen de beschikking van de
Commissie. Dit heeft de Bondsregering op 16 ok-
tober 1984 gedaan.
3. Bij brief van 25 september 1984 heeft de Com-
missie de in artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag
bedoelde procedure ingeleid met betrekking tot de
opneming van zes gemeenten in het regionale econo-
mische steunverleningsprogramma van de deelstaat
Noordrijn-Westfalen. De Regering van de Bonds-
republiek Duitsland werd verzocht haar opvattingen
binnen acht weken na ontvangst van de brief kenbaar
te maken. Haar antwoord is door de Commissie
ontvangen en is thans in behandeling.

Bij haar onderzoek van het Gemeenschappelijke Pro-
gramma van de Bondsregering en de Länder ter
verbetering van de regionale economische structuur
heeft de Commissie bezwaren geopperd tegen
steunverlening op de gewestelijke arbeidsmarkten

Kleve-Emmerich en Holzminden-Höxter. Het ligt in haar bedoeling spoedig tot een definitieve beslissing te komen.

Er is thans geen aanleiding om andere onderzoeken in te stellen naar maatregelen op het gebied van regionale economische steunverlening in Noordrijn-Westfalen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1143/84
van de heer Patrick Lalor (RDE — IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (20 november 1984)
 (85/C 151/02)

Betreft: Ambachtelijke sector

Kan de Commissie mededelen welke vormen van steun de Gemeenschap ten dienste staan voor de ontwikkeling van de ambachtelijke sector in de Lid-Staten en kan zij verder mededelen op welke wijze tot dusverre de ambachtelijke sector in Ierland wordt gesteund?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
 (16 april 1985)

Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling

De nieuwe Verordening (EEG) nr. 1787/84 van 19 juni 1984 inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling⁽¹⁾, die op 1 januari 1985 in werking trad, voorziet in bijstand aan ambachtsbedrijven, zowel in het kader van programma's als van projecten. Normaal bedraagt het steunpercentage 40% van de door de overheid krachtens een regionaal ontwikkelingsprogramma verleende investeringssubsidie. In geval van projecten moet de investering meer dan 50 000 Ecu bedragen. Ook kan het Fonds, met het oog op de betere benutting van het eigen ontwikkelingspotentieel, bijdragen in de financiering van steunregelingen voor ambachtelijke bedrijven, om deze in staat te stellen hun activiteiten uit te breiden en toegang te krijgen tot nieuwe technologieën en tot de kapitaalmarkt. De EFRO-bijdrage tot dergelijke maatregelen mag niet meer dan 50 tot 55% van de openbare investeringsuitgaven belopen.

Krachtens EFRO-Verordening nr. 724/75 van 18 maart 1975⁽²⁾ kwam Ierland in aanmerking voor een soortgelijke bepaling tot verlening van bijstand aan de ambachtelijke industrie. Het is echter statistisch onmogelijk te achterhalen, of en hoeveel steun Ierland krachtens deze bepaling heeft gekregen.

Naast deze algemene EFRO-steunregelingen voor de ambachtelijke industrie in Ierland, bestaat er een specifieke communautaire actie voor regionale ontwikkeling om bij te dragen tot de verbetering van de economische en sociale toestand in de grenszones van Ierland en Noordierland (2.619/80/EEG van 7 oktober 1980)⁽³⁾, waartoe krachtens de niet-quotagebonden afdeling van het Fonds werd besloten. In de tot de grenszones behorende Ierse graafschappen wordt krachtens deze maatregel steun verleend voor de vestiging en ontwikkeling van ambachtsbedrijven en aanverwante faciliteiten, met inbegrip van de verstreking van informatie en adviezen aan ambachtelijke ondernemingen. Op het programma ter uitvoering van deze specifieke actie tijdens de periode 1981-1985 was voor deze maatregel een steunbedrag van 0,6 miljoen Iers £ uitgetrokken.

Sociaal Fonds

Het Sociaal Fonds heeft vooral tot taak om bij te dragen in de financiering van vakscholing en de werkgelegenheid en geografische mobiliteit te stimuleren.

Derhalve dient dit Fonds bijstand te verlenen voor het scheppen van werkgelegenheid voor jongeren beneden de 25 jaar en voor de volgende categorieën mensen boven de 25 jaar:

- werklozen, mensen die onvoldoende of ongeschikt werk hebben of met werkloosheid worden bedreigd;
- vrouwen die weer in het arbeidsproces wensen te worden opgenomen;
- invaliden;
- migrerende werknemers;
- werknemers van vooral kleine of middelgrote bedrijven, die bijscholing nodig hebben met het oog op de invoering van nieuwe technologie.

Voor zover de werknemers uit de ambachtsector aan deze voorwaarden voldoen, komt hun opleiding in aanmerking om door het Sociaal Fonds te worden gefinancierd.

Uit de gegevens waarover de Commissie beschikt vallen geen nadere bijzonderheden af te leiden over de wijze waarop de ambachtelijke sector in Ierland tot dusver is gesteund.

EOGFL

Ook krachtens het EOGFL, Afdeling Oriëntatie, wordt tot op zekere hoogte bijstand aan de ambachtelijke industrie verleend. Meer speciaal artikel 10, lid 2 van de Richtlijn 75/268/EEG van de Raad van 20 april 1975⁽⁴⁾ betreffende de landbouw in bergstreken en in sommige probleemgebieden, bepaalt dat in de agrarische probleemgebieden met toeristische of ambachtelijke mogelijkheden, de in

artikel 8 van Richtlijn 72/159/EEG bedoelde en in artikel 9, lid 1 van Richtlijn 75/268/EEG aangepaste aanmoedigingsregeling, ook betrekking heeft op investeringen op toeristisch of ambachtelijk gebied welke in landbouwbedrijven worden gedaan, voor een bedrag van ten hoogste 10 000 rekeneenheden per bedrijf⁽⁵⁾.

De Commissie beschikt niet over cijfers over de krachtens deze bepaling aan Ierland verleende steun.

EIB- en NCI-leningen

Voor de ontwikkeling van de ambachtsector in de Gemeenschap zijn gelden beschikbaar gesteld in de vorm van globale leningen uit de middelen van de Europese Investeringsbank en van het nieuw communautair instrument (NCI). Dit zijn hoofdzakelijk kredieten, welke aan nationale financiële instellingen worden verleend voor doorlening aan kleine en middelgrote bedrijven, ter ondersteuning van investeringen in alle produktieve takken van de economie, inclusief de ambachtsector.

In de sector ambachtelijke industrie hebben bedrijven met minder dan 20 werknemers in de voedsel-, de textiel-, de leder-, de glas-, de aardewerk- en de papierindustrie, evenals in andere ambachtsectoren (bijvoorbeeld speelgoed, sieraden en fotografie) in totaal voor 380 miljoen Ecu aan EIB- en NCI-steunmiddelen ontvangen. Sinds 1973 is in de Gemeenschap aan in totaal 720 investeringsprojecten financiële bijstand uit deze bronnen verleend. In Ierland hebben 148 van dergelijke bedrijven tijdens deze periode een totaalbedrag van 7,85 miljoen Iers £ (11,37 miljoen Ecu) uit globale EIB-leningen ontvangen.

⁽¹⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1984.

⁽²⁾ PB nr. L 73 van 21. 3. 1975.

⁽³⁾ PB nr. L 271 van 15. 10. 1980.

⁽⁴⁾ PB nr. L 128 van 19. 5. 1975.

⁽⁵⁾ 14 564 Ecu vanaf 1. 1. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1272/84

van mevrouw Marijke van Hemeldonck (S — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 november 1984)
(85/C 151/03)

Betreft: Prijsbeleid voor aardgas

Is de Commissie op de hoogte van de ernstige gevolgen van het prijsbeleid in Nederland voor aardgas,

waarbij Nederlandse bedrijven genieten van gunstigere tarieven?

Weet de Commissie dat het terug opstarten van de ammoniaklijn in de Marly-fabrieken te Brussel daardoor in het gedrang is gekomen in zulke mate dat de voorziene bijkomende aanwerving van 100 arbeiders niet is doorgegaan en er bovendien 300 werknemers moesten afvloeien?

Is de Commissie zich ervan bewust dat de bijkomende financiële last door de gasprijverschillen tot 850 miljoen Bfr. is opgelopen in 1982/1983?

Antwoord van de heer Sutherland namens de Commissie

(16 april 1985)

In november 1983 leidde de Commissie naar aanleiding van klachten van de Belgische Regering, de Franse Regering, een Duitse chemische onderneming en een Franse industrie-associatie, alsmede op grond van eigen onderzoek, de procedure van artikel 93, lid 2, EEG-Verdrag in tegen een tweeledige prijzenregeling inzake gas voor ammoniakfabrikanten zoals die in Nederland door de Gasunie werd toegepast.

In april 1984 sloot de Commissie deze procedure af, nadat zij van de Nederlandse Regering had vernomen dat de Gasunie met ingang van 1 november 1983 het tweeledige tariefensysteem voor ammoniakfabrikanten had afgeschaft en de algemene structuur van de gastarieven had gewijzigd die voor alle grote industriële afnemers gold. Het besluit van de Commissie om de procedure te sluiten volgde op een onderzoek naar de tarieven voor zeer grote afnemers, waaruit bleek dat deze gebaseerd waren op leveringskostenbesparingen, dat zij geen elementen van Staatssteun bevatten en in overeenstemming waren met de beginselen inzake de energieprijzen in COM(82)651 en met de Aanbeveling 83/230/EEG van de Raad voor het opstellen van aardgasprijzen en -tarieven in de Gemeenschap⁽¹⁾.

De gegevens waaraan het geachte Parlementslid refereert, m. n. in de tweede en derde paragraaf van haar vraag, waren de Commissie bekend en zij heeft daarmee bij haar besluit rekening gehouden.

⁽¹⁾ PB nr. L 123 van 11. 5. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1373/84
 van de leden Heinz Vetter, Karl-Heinrich Mihr, Johannes Peters, Kurt Vittinghoff, Manfred Wagner
 (S — D)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (5 december 1984)
 (85/C 151/04)

Betreft: Veiligheidsvoorschriften voor de werknemers in genetische en biotechnische laboratoria

1. Kan de Commissie een overzicht verschaffen van het aantal bedrijven en onderzoekinstellingen in de diverse Lid-Statens van de Europese Gemeenschap welke zich bezighouden met genetica en biotechnologie (uitgesplitst naar landen)?
2. Hoeveel mensen zijn in de diverse Lid-Statens in de genetische en biotechnische laboratoria, respectievelijk fabrieken werkzaam?
3. Vindt de Commissie dat de veiligheidsvoorschriften voor de werknemers in de genetische en biotechnische laboratoria voldoende zijn?

Antwoord van de heer Sutherland
 namens de Commissie
 (10 april 1985)

1 en 2. De Commissie beschikt over geen informatie betreffende het aantal bedrijven en onderzoekinstellingen die in de Lid-Statens werkzaam zijn op het terrein van de biotechniek en de genetische techniek, noch over het aantal mensen dat in die sector tewerkgesteld is.

Uit de informatie die aan de Commissie is verstrekt met betrekking tot het aantal onderzoekprojecten inzake genetische techniek die in de Lid-Statens ten uitvoer worden gelegd, kunnen geen conclusies ten aanzien van het aantal instituten of tewerkgestelden worden getrokken.

3. Op het niveau van de Gemeenschap zijn er geen bijzondere bepalingen uitgevaardigd ter bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers in ondernemingen en laboratoria die zich bezighouden met biotechnologie.

De bescherming van werknemers tegen risico's van blootstelling aan biologische agentia op het werk is evenwel geregeld bij Richtlijn 80/1107/EEG van de Raad van 27 november 1980⁽¹⁾, waarbij voorzien is in maatregelen die moeten worden genomen telkens wanneer een Lid-Staat ter bescherming van de werknemer specifieke bepalingen met betrekking tot een bepaald agens vaststelt.

Op het niveau van de Gemeenschap bestaat er reeds een aanbeveling van de Raad van 30 juni 1982 betreffende de registratie van recombinant DNA-onderzoek⁽²⁾.

De Commissie is niet van plan thans specifieke voorstellen op dit terrein in te dienen.

⁽¹⁾ PB nr. L 327 van 3. 12. 1980.

⁽²⁾ PB nr. L 213 van 21. 7. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1403/84
 van de leden Giovanni Cervetti, Andrea Raggio, Vera Squarcialupi, Aldo Bonaccini (COM — I)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (10 december 1984)
 (85/C 151/05)

Betreft: Bescherming van volksgezondheid en milieu op de eilandengroep La Maddalena

In 1972 is op het eiland La Maddalena een militaire steunbasis voor Amerikaanse atoomonderzeeërs gevestigd.

Twaalf jaar later blijkt dat een adequaat en efficiënt systeem voor het beschermen van volksgezondheid en milieu tegen de gevaren van radioactiviteit en ongelukken te enen male ontbreekt.

Het waarschuwingscircuit voor de controle op radioactiviteit is niet voltooid, terwijl dit al meer dan twee jaar in gebruik had moeten zijn, en de voor voltooiing benodigde gelden ontbreken. Verder is het scenario voor een snelle evacuatie van de bevolking bij ongelukken niet opgesteld, althans niet aan de burgerlijke overheden en de bevolking bekend gemaakt.

Vast staat dat een nieuw contingent Amerikaanse militairen op het eiland is aangekomen, hetgeen — gelet op verschillende gegevens — lijkt vooruit te lopen op het uitbouwen van La Maddalena tot een operationele basis door plaatsing van tactische kernkoppen op de onderzeeërs die op deze eilandengroep hun basis hebben.

1. Kan de Commissie, aangezien plaatsing van kernraketten niet mag plaatsvinden zonder een besluit van het Italiaanse parlement en overleg met de gemeentelijke en regionale overheden, mededelen of zij ook niet van mening is dat het ont-

breken van een efficiënte bescherming tegen de gevaren van radioactiviteit en nucleaire ongelukken indruist tegen de richtsnoeren en actieprogramma's van de Gemeenschap voor de bescherming van het milieu in het Middellandse-Zeegebied?

2. Welke initiatieven kan de Commissie nemen voor de bescherming van de volksgezondheid en het milieu tegen de gevaren van radioactiviteit?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(10 april 1985)

In de communautaire basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werknemers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren⁽¹⁾ zijn met name de grondbeginselen van de praktische bescherming van de bevolking vastgelegd. De Lid-Staten dienen de nodige maatregelen te nemen om die principes toe te passen; de omvang van de aangewende middelen moet afhankelijk zijn van de grootte van de gevaren waaraan de bevolking is blootgesteld.

Wat betreft de eilandengroep La Maddalena behoren dus alleen de Italiaanse autoriteiten de blootstellingsrisico's te evalueren die voor de plaatselijke bevolking bestaan of zouden kunnen bestaan en eventueel de nodige maatregelen met het oog op de bescherming van die bevolking te nemen.

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 15 juli 1980 (PB nr. L 246 van 17. 9. 1980).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1492/84

van de heer Niall Andrews (RDE — IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 151/06)

Betreft: Loodsmelterij in Ranelagh

In de Ranelagh-buurt in Dublin heerst grote ongerustheid over de voortdurende uitstoot van lood uit een smelterij welke in het hart van een woonwijk is gelegen. De mensen zijn zeer bezorgd over de gezondheid van hun kinderen en zij hebben last van de stank van de loodsmelterij.

Kan de Commissie mededelen of er EEG-richtlijnen bestaan welke de uitstoot van dat soort smelterijen in woonbuurten verbieden?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(1 april 1985)

Er bestaat geen communautaire wetgeving waarbij de uitstoot van loodsmelterijen in woonwijken wordt verboden.

De ligging en exploitatie van dergelijke smelterijen is een aangelegenheid die moet worden geregeld door de plaatselijke of nationale autoriteiten die op het betrokken gebied verantwoordelijkheid dragen en die autoriteiten zullen ongetwijfeld rekening houden met de desbetreffende nationale plaatselijke voorschriften én met de ter zake dienende communautaire wetgeving. De Commissie moge in dit verband de aandacht van het geachte Parlemlentslid vestigen op Richtlijn 82/884/EEG betreffende luchtkwaliteitsnormen voor lood⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1493/84

van de heer Niall Andrews (RDE — IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 151/07)

Betreft: Plagerij voor Ierse leden van het Europese Parlement op London Airport bij hun doorreis van Dublin naar Brussel

Er is een onderzoek gaande naar een voorval waarbij een Duits lid van het Europese Parlement die op dienstreis via Nederland naar Brussel werd aangehouden en, ondanks zijn diplomatieke paspoort, door een Nederlandse douaneambtenaar moeilijkheden werden bezorgd.

1. Kan de Commissie inlichtingen verschaffen over een soortgelijk voorval dat op maandag 29 oktober 1984 op London Airport plaatsvond, toen vraagsteller dezes, de heer Niall Andrews, TD, lid van het Europese Parlement en de heer Richie Ryan, lid van het Europese Parlement, door Britse luchthavenambtenaren werden verzocht landingskaarten in te vullen en werden onderworpen aan volstrekt onaanvaardbare plagerijen, zulks ondanks ons recht op vrij verkeer als leden van het Europese Parlement?
2. Kan de Commissie ervoor zorgen dat een onderzoek wordt ingesteld naar het gebeurde ten einde herhaling van soortgelijke, zeer ongewenste incidenten te voorkomen?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(11 april 1985)

De Commissie heeft de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk geattendeerd op het onaangename incident met de geachte Parlementsleden. Zij heeft hen gevraagd de zaak te onderzoeken en haar verslag uit te brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1551/84

van de heer Ernest Mühlen (PPE — L)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 151/08)

Betreft: Inklaring van goederen bij de nieuwe grensovergang Mesenich

Weet de Commissie dat het Verband Spedition und Lagerei Rheinland-Pfalz EV als belangenbehartiger van de expeditiebedrijven al meer dan twee jaar zonder resultaat probeert voor zijn leden een inklaringskantoor te krijgen bij de nieuwe grensovergang Mesenich aan de autosnelweg A 48 Luxemburg-Trier, en dat dit verzoek wordt afgewezen onder het voorwendsel dat in Luxemburg-Gasperich een centraal inklaringskantoor komt voor alle autosnelwegen die Luxemburg met het buitenland verbinden?

Kan de Commissie bevestigen dat, zoals tegenover de belanghebbenden wordt beweerd, het toelaten van expeditiebedrijven van de A 48 niet in overeenstemming is met het gemeenschappelijk beleid van de EEG op het gebied van de grenscontroles?

Is de Commissie er zeker van dat het nieuwe centrale inklaringskantoor midden in Luxemburg nog vóór de opening van de autosnelweg Luxemburg-Trier, resp. de ingebruikneming van de nieuwe grensovergang Mesenich kan worden geopend, en is zij anders bereid om met de Luxemburgse Regering een voorlopige oplossing te zoeken waardoor de expeditiebedrijven, evenals aan de grensovergang Dudelange (autosnelweg Luxemburg-Thionville), althans voorlopig in de gelegenheid worden gesteld om hun goederen aan de nieuwe grensovergang in te klaren?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(23 april 1985)

De Commissie juicht in principe de oprichting van een centraal inklaringskantoor voor de invoer van goederen in het Groothertogdom Luxemburg toe. Dergelijke maatregelen zouden geschikt zijn om de taak van de grenskantoren bij de afwikkeling van de inklaringsprocedures te verlichten. Dit streven dat ook door het Europese Parlement wordt gesteund strookt met het vaste beleid van de Commissie en wordt bijvoorbeeld vorm gegeven in de regeling voor communautair douanevervoer. Ook het voorstel voor een veertiende Richtlijn inzake de verlegging van de betaling van de bij invoer verschuldigde belasting over de toegevoegde waarde is hiermee in overeenstemming.

Navraag bij de bevoegde instanties in het Groothertogdom Luxemburg wees uit dat men er niet aan heeft gedacht om, ook wanneer de autosnelweg Luxemburg-Trier nog vóór de oprichting van het centrale inklaringskantoor voor het goederenverkeer geopend zou worden, de expediteurs aan de grensovergang Mesenich voorlopig toe te laten. Hiervoor zijn onder andere topografische redenen aan te voeren. De Commissie wijst erop dat inklaring aan de grens bij gebruikmaking van de regeling communautair douanevervoer toch al niet nodig is. Overigens kan volgens de bevoegde Luxemburgse autoriteiten gebruik worden gemaakt van het grenskantoor Wasserbillig wanneer inklaring absoluut noodzakelijk wordt geacht en men bereid is een kleine omweg te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1563/84

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 151/09)

Betreft: De diamantdistributie

Is de Commissie van mening dat het huidige distributiesysteem voor ruwe diamant, zoals het wordt toegepast door de voornaamste importeur in de EG, de Diamond Trading Company, in overeenstemming is met de mededingingsregels van de Europese Economische Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(29 maart 1985)

Het vraagstuk van de markt voor ruwe diamant en van de aanvoer van grondstoffen voor de dia-

mantindustrie roept tal van complexe vragen op, zowel uit economisch als uit juridisch oogpunt.

Het is genoegzaam bekend dat de sector — niettegenstaande de specifieke structuur van het aanbod en de rol die daarin door de door het geachte Parlementslid genoemde onderneming wordt gespeeld — met ernstige moeilijkheden te kampen heeft, wat geleid heeft tot een ineensinking van de prijzen tijdens de afgelopen jaren, tot een aangroei van de voorraden en tot financieringsproblemen voor vele ondernemingen.

Gelet op deze feiten neemt de Commissie zich voor eerst de structuur van de sector te bestuderen alvorens te beslissen of op grond van de in de artikelen 85 en 86 van het EEG-Verdrag vervatte mededingingsregels tegen sommige overeenkomsten of feitelijke gedragingen formele procedures moeten worden ingeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1567/84

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)
(85/C 151/10)

Betreft: Diamantimport uit India

Hoe is de houding van de Commissie tegenover de massale diamant-import uit India, die de werkgelegenheid in de verwerkingsnijverheid en de kleinhandel in gevaar brengt?

Zal de Commissie, aangezien diamant geen preferentiële importbehandeling geniet, wederkerige openstelling van de Indiase markt eisen?

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(16 april 1985)

Het geachte Parlementslid weet waarschijnlijk dat er reeds lang een diamanthandel in twee richtingen tussen de Gemeenschap en India bestaat, waarbij de Gemeenschap een grote hoeveelheid ruwe diamanten uitvoert en een gedeelte daarvan later weer geslepen en gepolijst invoert. De omvang van de invoer in de Gemeenschap is niettemin aan opmerkelijke schommelingen onderhevig geweest, en bereikte zelfs in 1983 nog niet weer het peil van het topjaar 1978.

De Commissie is evenwel van mening dat bij de handel van de Gemeenschap met haar partners van de ontwikkelingslanden er niet op gelet moet wor-

den of in afzonderlijke sectoren een evenwicht wordt bereikt. Erkend dient te worden dat India in de afgelopen jaren zijn invoerregeling aanzienlijk heeft geliberaliseerd, met als gevolg dat de totale waarde van de uitvoer van de Gemeenschap naar dat land veel sneller steeg dan die van haar invoer uit India.

De Commissie acht het derhalve niet dienstig aan te dringen op een wederkerige openstelling in de sector diamant en in ieder geval is zij er tot op heden niet van op de hoogte dat exporteurs van de Gemeenschap ernstige belemmeringen zouden ondervinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1570/84

van de heer Alasdair Hutton (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)
(85/C 151/11)

Betreft: Publikaties inzake bosbouw

Welke publikaties inzake bosbouw heeft de Commissie sinds de herziening van haar beleid in 1979 ter hand genomen?

Welke plannen voor een toekomstig programma voor publikaties inzake bosbouw bestaan er thans bij de Commissie?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(17 april 1985)

Sinds de publikatie van haar mededeling aan de Raad van 6 december 1978 over het bosbouwbeleid in de Gemeenschap⁽¹⁾ heeft de Commissie een kaart van de Europese bossen uitgegeven⁽²⁾, alsmede een speciaal nummer van het tijdschrift „Groen Europa” over het vraagstuk van de bossen in Europa⁽³⁾. Bovendien publiceert zij jaarlijks verzamelingen van bosbouwstatistieken⁽⁴⁾.

Tevens zijn de desbetreffende voorstellen van de Commissie bekend gemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽⁵⁾.

In haar verslag over de stand van de landbouw in de Gemeenschap⁽⁶⁾ wijdt de Commissie al jarenlang een speciaal hoofdstuk aan de situatie van de bossen.

Voor de toekomst is de Commissie voornemens haar bosbouwpublicaties zoveel mogelijk uit te breiden,

gezien de steeds grotere plaats die het bos tegenwoordig in talrijke opzichten op het Europese vlak inneemt.

- (¹) Bijlage 3/79 bij het Bulletin van de Europese Gemeenschappen (Bureau voor de Officiële Publikaties van de Europese Gemeenschappen, PB 1003 - Luxemburg).
 (²) In 1983 gepubliceerd door het Bureau voor Officiële Publikaties van de Europese Gemeenschappen.
 (³) Dienst Landbouwvoorlichting, DG Voorlichting van de Commissie van de Europese Gemeenschappen — maandblad 10-1984, nr. 204.
 (⁴) Bosbouwstatistieken (Eurostat) — Bureau voor Officiële Publikaties van de Europese Gemeenschappen.
 (⁵) PB nr. C 187 van 13. 7. 1983, blz. 9 en PB nr. C 208 van 8. 8. 1984, blz. 8.
 (⁶) De situatie van de Landbouw in de Gemeenschap — Verslag 1983 (Bureau voor Officiële Publikaties van de Europese Gemeenschappen 1984 — blz. 427).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1580/84

van mevrouw Elise Boot (PPE — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 151/12)

Betreft: Vrij betalingsverkeer — consequenties van het Luisi- en Carbone-arrest

In het arrest van het Hof van Justitie van 31 januari 1984, gevoegde zaken 286/82 en 26/83, het Luisi- en Carbone-arrest, zijn door het Hof criteria geformuleerd voor de beoordeling van nationale maatregelen, welke het deviezen- en betalingsverkeer tussen de Lid-Staten belemmeren.

1. Deelt de Commissie de mening, dat in dit arrest vrij principiële uitspraken zijn gedaan met betrekking tot het vrije betalingsverkeer, vergelijkbaar met de vrij principiële uitspraken in het Cassis-arrest ten aanzien van het vrije goederenverkeer?
2. Deelt de Commissie de mening, dat het wenselijk zou zijn indien zij met een mededeling aan de Lid-Staten komt over de gevolgen van het Luisi- en Carbone-arrest?
3. Zo ja, zou de Commissie daarin dan precies willen aangeven welke betalingsrestricties van de Lid-Staten uit de weg moeten worden geruimd?
4. Wanneer zou een eventuele mededeling over de gevolgen van het Luisi- en Carbone-arrest te verwachten kunnen zijn?
5. Ten slotte de vraag of de Commissie nu, ja dan neen, bezig is met het toetsen van nationale maatregelen, die het tussenstaatse betalingsverkeer beperken? En heeft de Commissie, ja dan neen, inbreukprocedures tegen Lid-Staten ingeleid wegens schending van artikel 106 EEG-Verdrag? Zo ja, tegen welke Lid-Staten?

6. Wat vindt de Commissie van het feit, dat blijkens een bericht in de Financial Times van 1 december 1984 in Italië voor toeristen nog steeds restricties bestaan op het meenemen van een bedrag aan buitenlandse deviezen van meer dan 700 Ecu per reis?

Antwoord van de heer Delors namens de Commissie

(23 april 1985)

1. In de zaak Luisi/Carbone⁽¹⁾ heeft het Hof een arrest gewezen waarin het een principiële uitspraak doet over de voorschriften betreffende het vrij verkeer van diensten op het gebied van het toeristen- en ander reizigersverkeer. Er lijkt geen rechtstreeks verband te bestaan tussen dit arrest en het Cassis-arrest⁽²⁾, waarin het Hof als principe stelt dat de Lid-Staten niet het recht hebben om het intracommunautaire handelsverkeer te belemmeren onder voorwendsel dat de ingevoerde goederen niet voldoen aan de in hun nationale regelingen gestelde voorwaarden.

2 t/m 4. Zoals vermeld in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2351/83 van de heer Rogalla⁽³⁾, heeft de Commissie in juli 1984 aan bepaalde Lid-Staten (Frankrijk, Italië, Griekenland en Ierland) mededeling gedaan van de conclusies die zij uit het arrest van het Hof heeft getrokken, met name ten aanzien van de toen in die landen geldende valutavoorschriften. De huidige situatie in bovengenoemde Lid-Staten — meer bepaald in Frankrijk en Italië, waar sedert het optreden van de Commissie versoepelingsmaatregelen zijn genomen — is weergegeven in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1099/84 van de heer Megahy⁽⁴⁾, waarnaar het geachte Parlementslid zij verwezen.

De Commissie blijft in contact met de autoriteiten van de betrokken Lid-Staten om ervoor te zorgen dat de nationale regelingen zo spoedig mogelijk volledig in overeenstemming worden gebracht met de Jurisprudentie van het Hof.

5. De Commissie onderzoekt voortdurend de nationale bepalingen betreffende het internationale betalingsverkeer om te voorkomen dat dergelijke maatregelen in strijd zijn met het Gemeenschapsrecht. Momenteel loopt er geen enkele inbreukprocedure wegens schending van artikel 106 door een Lid-Staat.

6. De Commissie heeft haar standpunt ten aanzien van de in Italië geldende deviezenvoorschriften reeds uiteengezet in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1099/84 van de heer Megahy. Vermeld zij echter dat de ingezetenen voor het verrichten van hun uitgaven in het buitenland over verschillende middelen tot betaling in buitenlandse deviezen beschikken

voor een totaalbedrag dat aanzienlijk hoger is dan het door het geachte Parlementslid vermelde bedrag en slechts een toewijzing per reis aan vreemde bankbiljetten betreft.

(1) PB nr. C 67 van 8. 3. 1984, blz. 11.

(2) Zaak 120/78 - PB nr. C 87 van 3. 4. 1979, blz. 6.

(3) PB nr. C 328 van 10. 12. 1984, blz. 1.

(4) PB nr. C 135 van 3. 6. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG 1601/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC - B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 januari 1985)
(85/C 151/13)

Betreft: Balans van de administratieve praktijken van de Commissie voor de wisseling van het mandaat

Bij lezing van de aanplakbiljetten en vlugschriften van de vakbondsorganisaties die het personeel vertegenwoordigen, blijkt dat het klimaat bij de diensten van de Commissie, aan het einde van haar mandaat, ernstig is verslechterd en dat er zelfs een vertrouwenscrisis is ontstaan. Deze kritieke situatie is vooral te wijten aan het feit dat talrijke personen die enkele functies hebben vervuld in de kabinetten van de veertien leden van de Commissie, systematisch door middel van een overhaaste als op maat gesneden procedures een post krijgen.

Kan de Commissie, gezien de situatie die hierdoor is ontstaan, voor het kabinet van elk uittredend lid nauwkeurig aangeven welke benoemingen en bevorderingen in de tweede helft van 1984 hebben plaatsgevonden, waarbij met name vermeld dient te worden of het posten betreft die door reorganisatie zijn vrijgekomen of die onlangs zijn gecreëerd?

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie
(17 april 1985)

In de loop van het tweede halfjaar van 1984 werd bij de Commissie in 21 vacatures van de rang A3 voorzien. In 19 van die vacatures kon worden voorzien door bevordering van A4-ambtenaren, waarbij vijf van de posten waren vrijgekomen door vertrek van de betrokken ambtenaar en 14 posten waren gepubliceerd in het kader van interne reorganisaties. Van deze A3-posten werden er zeven bezet door ambtenaren die lid waren geweest van een kabinet (twee van het kabinet van voorzitter Thorn, één van het kabinet van de heer Haferkamp, één van het kabinet van de heer Natali, één van het kabinet van de heer Davignon, één van het kabinet van de heer

Narjes, één van het kabinet van de heer Pisani). In twee van deze gevallen betrof het een bevordering naar een post die was vrijgekomen door vertrek van de betrokken ambtenaar, in de vijf andere gevallen ging het om posten die ten gevolge van interne reorganisatie vacant waren geworden. In de overige twee vacatures van de rang A3 werd voorzien door rechtstreekse aanwerving; in één geval betrof het een aanstelling van een tijdelijke functionaris van het kabinet van de heer Burke.

Voor de andere rangen van categorie A hangen de bevorderingen af van een jaarlijkse begroting; dit heeft in 1984 de volgende resultaten opgeleverd :

naar A4 :

drie bevorderingen van ambtenaren van kabinetten op een totaal van 58 ;

naar A5 :

één bevordering van een ambtenaar van een kabinet op een totaal van 63 ;

naar A6 :

één bevordering van een ambtenaar van een kabinet op een totaal van 56.

Vijf tijdelijke functionarissen werden in dezelfde hoedanigheid opnieuw in dienst genomen in verschillende diensten van de Commissie (twee van hen waren afkomstig van het kabinet van de heer Haferkamp, één kwam van het kabinet van de heer Andriessen, één van het kabinet van de heer Giolitti, één van het kabinet van de heer Tugendhat). Eén van deze functionarissen werd geplaatst op een post die was vrijgekomen door vertrek van de betrokken ambtenaar, de anderen kwamen op posten die ten gevolge van reorganisaties van de diensten vacant waren geworden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1623/84
van mevrouw Anne-Marie Lizin (S - B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 januari 1985)
(85/C 151/14)

Betreft: Analyse van het proteïnegehalte van granen

Het proteïnegehalte van granen, en meer in het bijzonder van tarwe, is tegenwoordig een van de belangrijkste problemen waar de voedermiddelenindustrie mee te maken heeft.

Kan de Commissie meedelen of de methode voor eiwitanalyse in het nabije infrarood (NIR-straling), die reeds vele jaren in verschillende andere landen, zoals de Verenigde Staten wordt toegepast, binnenkort ook in de Europese Gemeenschap officieel zal worden en tegen wanneer ?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(25 maart 1985)

De methode voor het bepalen van het eiwitgehalte in het infrarood (NIRA) biedt vele voordelen ten opzichte van de klassieke methode (Kjeldahl) : ze is zeer snel en zeer eenvoudig voor de uitvoering van analyses en is ook beter voor de monsterneming.

Deze methode, die momenteel door een werkgroep van de „International Association for Cereal Chemistry” (ICC) wordt bestudeerd, zou pas in de wetgeving kunnen worden opgenomen als ze door de ICC is genormaliseerd

wers, onderzoek en nieuwe technische oplossingen voor het hergebruiken van stro — een factor van bijzonder belang voor hoofdzakelijk op akkerbouw gerichte gebieden waar grote hoeveelheden stro worden geproduceerd — of op voorschriften die het verbranden van stro verbieden. In sommige Lid-Staten geldt reeds een verbod op het verbranden van stro. Een dergelijk verbod kan bijdragen tot het bereiken van de doeleinden die zijn aangegeven in het Actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 31 van 6. 1. 1984.

⁽²⁾ PB nr. C 46 van 17. 2. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1636/84

van de heer James Elles (ED - GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 januari 1985)

(85/C 151/15)

Betreft: Verbod op het verbranden van stro en stoppels

Wegens de hogere graanproductie worden in vele Lid-Staten meer stro en stoppels verbrand. Is de Commissie van plan, gezien het groeiend streven in de Gemeenschap om een gezond milieu te handhaven, het verbranden van stro en stoppels te verbieden?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(1 april 1985)

De Commissie heeft er in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1285/83 van de heer Beasley ⁽¹⁾ reeds op gewezen dat zij het niet nodig acht communautaire voorschriften vast te stellen om het verbranden van stro en stoppels te verbieden. Elk nationaal, regionaal, plaatselijk of individueel initiatief waardoor het verbranden van stro en stoppels kan worden voorkomen en wordt bijgedragen tot de bescherming van bodem en milieu, het hergebruik van bijproducten en de preventie van ongevallen wordt door de Commissie echter op prijs gesteld. Dergelijke initiatieven kunnen betrekking hebben op het verstrekken van informatie over de negatieve gevolgen van het verbranden van stro, voorlichting aan landbou-

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1640/84

van de heer Patrick Lalor (RDE — IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 januari 1985)

(85/C 151/16)

Betreft: Huidig en toekomstig toerisme

Voorspeld wordt dat de komende twee jaar honderden reisbureaus failliet zullen gaan. Kan de Commissie mededelen hoe de algemene situatie is bij de reisbureaus in de Gemeenschap en of zij van plan is voorstellen in te dienen ter bescherming van het toerisme welke de verbruiker zoveel mogelijk beschermt en ten goede komt?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(23 april 1985)

De Commissie meent dat eventuele voorspellingen over het faillissement van honderden reisbureaus de komende twee jaar hun oorsprong vinden in hogere brandstofprijzen als gevolg van de stijging van de dollarkoers, ongunstige koersontwikkelingen bij andere belangrijke valuta's en een toegenomen concurrentie tussen touroperators. Uiteraard zijn dergelijke voorspellingen zuiver speculatief.

De Commissie voert met regeringsdeskundigen en derden besprekingen over geheel verzorgde vakanties. In 1983 en 1984 werden in de EEG ten minste 25 miljoen van dergelijke vakanties verkocht. Momenteel wordt uit bepaalde Lid-Staten gemeld

dat de boekingen voor 1985 een daling van 30 tot 40% te zien geven. Ongetwijfeld is dit enerzijds een gevolg van bovengenoemde factoren, maar ook van de in het algemeen moeilijke economische situatie en verder van de begrijpelijke tegenzin van de gewone man om de risico's te lopen die tegenwoordig inherent zijn aan dit soort vakanties.

Ten einde bij te dragen tot de stabilisering van de markt voor geheel verzorgde vakanties belegt de Commissie in april nog enkele vergaderingen ter bespreking van deze problemen waarmee zij een voorstel voor een richtlijn inzake geheel verzorgde vakanties denkt uit te werken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1641/84

van mevrouw Rika de Backer-van Ocken (PPE-B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 januari 1985)
(85/C 151/17)

Betreft: IC-Antwerpen-Keulen via Hasselt-Maastricht

De verbinding België-Keulen is zowel belangrijk voor Antwerpen (verbinding haven Duits hinterland) als voor Limburg (werkgelegenheid-ontsluiting van gebied).

De Europese Investeringsbank zou bereid zijn vermeld project mede te financieren.

1. Kan de Commissie mij mededelen of deze bewering op grond van waarheid berust?
2. Kan de Commissie mij mededelen welk de deelname in de kosten zal zijn voor België (B) en Duitsland (DB)?
3. Kan de Commissie mij mededelen hoe de stand van zaken van het betrokken dossier is?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(24 april 1985)

Het is de Commissie en de Europese Investeringsbank bekend dat verscheidene projecten ter verbetering van de spoorverbindingen tussen België, Nederland en de Bondsrepubliek Duitsland worden bestudeerd, onder andere de verbinding Antwerpen-Keulen over Hasselt en Maastricht. Deze studies lijken op het ogenblik evenwel nog niet voldoende gevorderd om er een leningaanvraag voor te kunnen indienen.

Infrastructuurprojecten van communautair belang voldoen over het algemeen a priori aan de voorwaarden van de Europese Investeringsbank om voor eventuele medefinanciering in aanmerking te worden genomen en de EIB zou dan ook bereid zijn een concreet dossier dat haar in dit verband zou worden voorgelegd in studie te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1653/84
van de heer Gene Fitzgerald (RDE — IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1985)
(85/C 151/18)

Betreft: Tewerkstellingszones

Volgens het antwoord op schriftelijke vraag nr. 454/84⁽¹⁾ heeft de Commissie toegestaan dat in België drie tewerkstellingszones worden ingericht. Kan de Commissie alle relevante gegevens verschaffen over de inrichting van die tewerkstellingszones en verder mededelen aan welke criteria moet worden voldaan voor de instelling van tewerkstellingszones in Ierland en vooral in Cork, dat zwaar te lijden heeft gehad van de sluiting van grote fabrieken aldaar?

⁽¹⁾ PB nr. C 289 van 29. 10. 1984, blz. 7.

Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie
(10 april 1985)

Voor de doelstellingen van en voorwaarden voor het creëren van tewerkstellingszones in België waartoe de Commissie op 21 december 1982, op voorstel van de Belgische Regering, toestemming verleende, verwijst zij het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1628/82 van de heer Vernimmen⁽¹⁾.

Zoals uit dit antwoord blijkt, beoogt de Commissie met de aanvaarding van het creëren van tewerkstellingszones in België de schepping van nieuwe arbeidsplaatsen in sectoren met een geavanceerde technologie door kleine en middelgrote bedrijven die gebruik maken van vernieuwende productieprocedures of die produkten vervaardigen met een vernieuwend karakter. Deze bedrijven moeten zich vestigen binnen bepaalde, in aantal en oppervlakte beperkte zones.

De Commissie heeft kunnen vaststellen dat zij gevestigd zijn in gebieden van België die het zwaarst te kampen hebben met regionale problemen, dat zij zich niet bevinden in zones waar zij onaanvaardbare distorsies van de mededinging teweeg zullen kunnen brengen en dat de gekozen vestigingsplaats in overeenstemming is met de eisen van de beschikking van de Commissie van 22 juli 1982 inzake Belgische regionale steun⁽²⁾.

Krachtens de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag is het de taak van de Commissie zich uit te spreken over door de Lid-Statens voorgestelde steunprojecten. De regeringen dienen echter het creëren van dergelijke tewerkstellingszones, indien zij daartoe het voornemen hebben, aan de Commissie voor te stellen.

Tot dusver is aan de Commissie door de Ierse Regering geen project van deze aard voor het gebied van Cork voorgelegd.

Wel stemde de Commissie onlangs, op verzoek van de Ierse Regering, in met verhoging van het steunpercentage dat deze regering in deze regio kan toekennen.

⁽¹⁾ PB nr. C 129 van 16. 5. 1983.

⁽²⁾ PB nr. L 312 van 9. 11. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1655/84

van de heer Niall Andrews (RDE — IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 januari 1985)

(85/C 151/19)

Betreft: Vervuiling in Ranelagh, Dublin

In de Ranelaghbuurt in Dublin heerst grote ongerustheid over de voortdurende uitstoot van lood en het verbranden van polyurethaanfolie in een smelterij in het hart van dat woongebied.

De plaatselijke bewoners die vlak naast de smelterij wonen zijn diep bezorgd over de gevaren voor de gezondheid van hun kinderen door de werkzaamheden van dat bedrijf.

Kan de Commissie met spoed mededelen wat op basis van nieuwe of bestaande bepalingen kan worden gedaan om de bewoners van Ranelagh te beschermen tegen die schadelijke uitstoot?

Antwoord van de heer Clinton Davis namens de Commissie

(2 april 1985)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op zijn schriftelijke vraag nr. 1492/84⁽¹⁾.

Het is aan de ter zake bevoegde plaatselijke en nationale autoriteiten in dergelijke omstandigheden maatregelen te nemen. Deze organen zijn volledig op de hoogte van de bestaande (communautaire, nationale en plaatselijke) wettelijke regels.

Binnen de context van de communautaire wetgeving zouden de ter zake bevoegde nationale of plaatselijke autoriteiten zich voor een betere bescherming van de bevolking kunnen beroepen op ofwel de luchtkwaliteitsnorm voor lood⁽²⁾ ofwel de luchtkwaliteitsnorm voor zwaveldioxide en zwarte rook⁽³⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 5 van dit Publikatieblad.

⁽²⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1982.

⁽³⁾ PB nr. L 225 van 30. 8. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1662/84

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B))

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 januari 1985)

(85/C 151/20)

Betreft: Personeelsbeleid van de Hitachi-vestiging in Wales

Is de Commissie op de hoogte van de nieuwe maatregelen van de directie van het Japanse bedrijf Hitachi in Wales, die erop gericht zijn werknemers van boven de 35 jaar het bedrijf te doen verlaten, met als motivering dat deze werknemers meer ziek zijn, trager worden, last krijgen met hun ogen en minder bereid zijn om andere arbeidsvoorwaarden aan te nemen?

Is de Commissie van oordeel dat de invoering van dergelijk, „Japans” personeelsbeleid te verenigen is met de sociale verworvenheden van de Europese werknemers en met de sociale politiek van de EEG?

Welke stappen zal de Commissie ondernemen om deze evolutie een halt toe te roepen?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(17 april 1985)

1. Inderdaad was er volgens de informatie in het bezit van de Commissie in december 1984 sprake van de door het geachte Parlementslid geschetste situatie. Alle werknemers boven de 35 jaar kregen een brief waarin zij werden verzocht het bedrijf te verlaten, omdat hun leeftijd en lichamelijke toestand het hun onmogelijk maakten zich aan de nodig geworden technische veranderingen aan te passen.

Ondertussen heeft de firma Hitachi gepreciseerd dat er geen enkel gedwongen ontslag zal plaatsvinden en dat er bij- en omscholing komt voor werknemers die hun arbeidsplaats wensen te behouden. De betrokken vakbonden menen dan ook dat de problemen op bevredigende wijze zijn opgelost.

2. Meer in het algemeen wil de Commissie de conclusies van het Permanent Comité voor Arbeidsmarkt­vraagstukken van 10 mei 1984 en van de Raad van 7 juni 1984 in herinnering brengen waarin werd erkend dat met name ten behoeve van de het zwaarst door de werkgelegenheids­crisis en de technische veranderingen getroffen werknemers bijzondere inspanningen moeten worden gedaan om hen in staat te stellen hun vakbekwaamheid aan te passen aan de behoeften van de nieuwe technologieën.

Het Permanent Comité voor de Arbeidsmarkt­vraagstukken en de Raad waren beide van mening dat de technische veranderingen gemakkelijker zouden verlopen wanneer de werknemers hier volledig bij zouden worden betrokken; deze dienen dus evenals hun vertegenwoordigers te worden voor­gelicht en geraadpleegd ten einde tot overeenkomsten te komen.

3. Indien de technische veranderingen gepaard gaan met collectief ontslag, schrijft Richtlijn 75/129/EEG⁽¹⁾, die vanaf februari 1977 van kracht is, aan de werkgevers van alle Lid-Staten voorafgaande voorlichting en raadpleging voor van de vertegenwoordigers van de werknemers alsmede kennisgeving aan de overheidsinstanties van de plannen tot ontslag.

⁽¹⁾ PB nr. L 48 van 22. 2. 1975.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1671/84

van de heren Karel De Gucht (L — B), Jørgen Nielsen (L — DK) en mevrouw Jessica Larive-Groenendaal (L — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 januari 1985)

(85/C 151/21)

Betreft: Resultaten van de op 31 oktober en 1 november 1984 te Bremen gehouden Internationale Conferentie inzake de bescherming van de Noordzee

De vraagstellers betuigen er hun tevredenheid over dat de Internationale Conferentie inzake de bescherming van de Noordzee voor het eerst is bijeengekomen, betreuren evenwel dat de slotverklaring geen bindend karakter draagt en beperkt blijft tot een opsomming van louter formele intenties.

1. Kan de Commissie mededelen waarin het haar in het kader van deze conferentie verleende onderhandelingsmandaat bestond?
2. Om welke voorstellen gaat het precies daar waar in de slotverklaring gewag wordt gemaakt van de medewerking van de Commissie aan projecten ter beperking van verontreiniging vanaf het land?
3. Kan de Commissie informatie verstrekken over de betekenis van het begrip „speciale zone”, in het kader waarvan de Noordzee eventueel een bijzondere status kan worden toegekend?
4. Kan de Commissie in dit verband verklaren waarom de oeverstaten het niet eens zijn geworden over de opstelling van een algemeen verdrag tot bescherming van de Noordzee?
5. Kan de Commissie mededelen welke stappen zullen worden gedaan bij de Internationale Maritieme Organisatie ter invoering van een systeem van verplichte aangifte voor schepen die gevaarlijke of radioactieve stoffen vervoeren?
6. Is de Commissie voornemens om overeenkomstig de slotverklaring initiatieven te ontplooiën voor de totstandbrenging van een programma voor controle en toezicht in samenwerking met de organen van het Verdrag van Oslo, waarbij de Gemeenschap de status van waarnemster heeft, en van het Verdrag van Parijs, dat mede door haar is ondertekend?
7. Kan de Commissie uitleggen hoe de te Bremen genomen besluiten zullen worden uitgevoerd, terwijl geen enkele termijn is vastgesteld, geen enkel nauwkeurig omschreven mandaat is verleend, geen enkele controlemaatregel is gepland en niet bekend is op welke datum de volgende conferentie zal plaatsvinden?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie

(24 april 1985)

1. De Commissie heeft geen onderhandelingsmandaat ontvangen. De Raad was van mening dat gezien het niet-dwingende juridische karakter van de besluiten van de Conferentie een dergelijk mandaat niet noodzakelijk was.

2. Het gaat vooral om een intensivering van de werkzaamheden inzake controle op en beperking van lozingen vanaf het land.

3. Onder „speciale zone” wordt een gebied verstaan waarin iedere lozing van koolwaterstoffen of gevaarlijke stoffen praktisch verboden is. In verband met koolwaterstoffen worden deze „speciale zones” opgesomd in regel 10 van bijlage I bij de zogenaamde Marpol-Overeenkomst 73/78 en wat gevaarlijke stoffen betreft in regel 1 onder 7 van bijlage II bij dezelfde overeenkomst.

4. Dit probleem is niet diepgaand behandeld; er heeft zich echter een duidelijk voorbehoud gemanifesteerd aangaande het beginsel van de Kaderovereenkomst.

5. De Belgische overheid heeft dit initiatief gelanceerd; deze kwestie wordt thans behandeld in een groep van ambtenaren van verschillende diensten die door de Commissie is ingesteld naar aanleiding van de besprekingen hierover op 13 september 1984⁽¹⁾ in het Europese Parlement.

6. De Commissie neemt actief deel aan de werkzaamheden van een gemeenschappelijke groep van beide uitvoerende organen die ten doel heeft een programma voor controle op de zee te ontwikkelen. De vertegenwoordiger van de Commissie in deze groep heeft speciaal aangedrongen op snelle en doeltreffende actie.

7. De tenuitvoerlegging van de besluiten van Bremen zal voornamelijk plaatsvinden door intensievere werkzaamheden in het kader van de internationale overeenkomsten ter zake. De Commissie zal hierbij een actieve rol spelen en zal er, met inzet van al haar middelen, voor zorgen dat deze tenuitvoerlegging plaatsvindt. Het ligt trouwens in de bedoeling om in 1986 of 1987 een tweede conferentie in het Verenigd Koninkrijk te houden.

⁽¹⁾ Uitvoerig verslag van de zittingen van 11 t/m 13. 9. 1984, nr. 2-316.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1677/84

van de heer Alexandros Alavanos (COM — GR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1985)
(85/C 151/22)

Betreft: Vermindering invoerbeperkingen door de EEG

Bij besluit van begin december heeft de Commissie van de EEG het probleem van de invoerbeperkingen voor Griekenland geregeld ter zake van meubels en bepaalde categorieën sanitaire produkten (wastafels, badkuipen, kranen, pijpleidingen en andere accessoires, tegels).

Kan de Commissie mededelen waarom de categorieën beschermde industrieproducten voor 1985 zijn beperkt ten opzichte van 1984 (toen ook sigaretten daaronder vielen), ten opzichte van 1983 (11 artikelen: sportschoenen, meubels, tegels, panty's, pull-overs, herenkostuums, badkuipen, wastafels, sigaretten, melk met moutextract en dranken) en nog meer ten opzichte van haar eerste besluit van 19 november 1983 (22 categorieën waaronder schoenen, sigaretten, landbouwmachines, speelgoed, stoffen en kleding, alcoholische dranken, enz.).

Waarop heeft de Commissie haar besluit gebaseerd?

Is de Commissie wellicht van mening dat de factoren die tot de invoerbeperkingen hebben geleid na zo'n korte tijd voor 1985 zijn komen te vervallen en zo ja, waarom?

Beschikt de Commissie over gegevens dat er verbetering optreedt in de betrokken categorieën en zo ja, welke?

Welk aandeel van de Griekse markt heeft de Griekse binnenlandse produktie en welk de communautaire produktie (voor de negen Lid-Staten te samen en per Lid-Staat)?

Waarom heeft de EEG de voor invoer toegestane hoeveelheden aanzienlijk verhoogd ook voor categorieën waarvan zij de quota heeft geaccepteerd (tegels: 59 700 ton tegenover 30 000 ton, sanitaire artikelen: 3 000 ton tegenover 2 000 ton, batterijen: 2 900 ton tegenover 2 000 ton, gietijzeren badkuipen: 1 900 ton tegenover 1 000 ton, stalen badkuipen: 437 ton tegenover 110 ton, meubels: 4 100 ton tegenover 2 200 ton)?

Volgens een verklaring van de heer Trior Saltini, algemeen secretaris van de vereniging van tegelfabrikanten in Italië zal het besluit van de Commissie in 1985 tot een verhoging met 26% van de Italiaanse tegelexport naar Griekenland leiden en met 76% ten opzichte van 1983. Kan de Commissie

mededelen of — zowel wat de tegels als de overige categorieën betreft — het criterium voor haar besluiten niet de bescherming van Griekse in moeilijkheden verkerende industrietakken is geweest maar de ontwikkeling van de export van communautaire industrieproducten naar Griekenland?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(23 april 1985)

De Commissie herinnert eraan dat artikel 130 van de Toetredingsakte waarnaar het geachte Parlementslid klaarblijkelijk verwijst, voor de Commissie voorziet in de mogelijkheid om, op verzoek van de betrokken Lid-Staat, tijdelijke afwijkingen van de voorschriften van het EEG-Verdrag toe te staan waardoor sectoren die in ernstige en mogelijk aanhoudende moeilijkheden verkeren, zich aan de economie van de gemeenschappelijke markt kunnen aanpassen.

De Commissie herinnert er het geachte Parlementslid eveneens aan dat zij uit hoofde van artikel 130 van de Toetredingsakte bij voorrang die maatregelen moet kiezen die de werking van de gemeenschappelijke markt het minst verstoren.

In het onderhavige geval impliceren door de Commissie toegestane invoerbepalingen namelijk een zekere verhoging van de desbetreffende contingenten; deze verhoging heeft tot doel een geleidelijke overgang mogelijk te maken van een stelsel van beperkende maatregelen naar een stelsel van algehele liberalisatie voor alle invoer uit de andere Lid-Staten; dit stelsel zal hoe dan ook met ingang van 1 januari 1986, op welke datum artikel 130 van de Toetredingsakte zijn werking zal verliezen, op de betrokken sectoren van toepassing zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1702/84

van de heer Michael Welsh (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1985)

(85/C 151/23)

Betreft: Belgische overheidssteun aan Intermills S.A.

Kan de Commissie mededelen of

1. Zij overweegt om na het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Intermills (323/82) ⁽¹⁾ verdere stappen te nemen inzake de steun die door de Belgische Regering aan deze onderneming is verleend?

2. Haar document over staatsdeelname aan kapitaal van bedrijven (Bulletin 9/1984, blz. 93), tegen de achtergrond van het besluit van het Hof dient te worden herzien of gewijzigd?

⁽¹⁾ PB nr. C 326 van 7. 12. 1984, blz. 4.

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(1 april 1985)

1. De Commissie wijdt momenteel een nader onderzoek aan het arrest van het Hof (zaak 323/82) betreffende haar negatief besluit inzake de aan de onderneming in kwestie verleende staatssteun.

2. Het geachte Parlementslid zal derhalve begrijpen dat de Commissie zich over maatregelen nog beraadt.

3. De Commissie vindt in het arrest van het Hof geen reden tot wijziging van haar document over de toepassing van artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag op staatsparticipaties in het kapitaal van ondernemingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1715/84

van de heer Gijs de Vries (L — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1985)

(85/C 151/24)

Betreft: Samenwerkingsovereenkomst tussen de EEG en de Arabische Republiek Jemen

In de samenwerkingsovereenkomsten die de Gemeenschap heeft gesloten met de landen van de Machrak (Egypte, Jordanië, Libanon, Syrië) en de Maghreb (Algerije, Marokko, Tunesië) is een non-discriminatieclausule opgenomen. Deze clausule luidt aldus: „Op de gebieden die onder deze overeenkomst vallen:

- mag de regeling die door ... ten opzichte van de Gemeenschap wordt toegepast, niet tot enigerlei discriminatie tussen de Lid-Staten, hun onderdanen of hun vennootschappen leiden,
- mag de regeling die door de Gemeenschap ten opzichte van ... wordt toegepast niet tot enigerlei discriminatie tussen de onderdanen of vennootschappen van ... leiden.”

Beperkingen van het handelsverkeer tussen de verdragspartijen om politieke redenen, zoals deze het gevolg kunnen zijn van de Arabische boycot van Israël, zijn met deze clausule in strijd.

1. Heeft de Commissie voorgesteld in de samenwerkingsovereenkomst tussen de EEG en Jemen een non-discriminatiebepaling op te nemen?
2. Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat verklaart dan het ontbreken van een dergelijke clausule?
3. Is de Commissie bereid bij eventuele toekomstige samenwerkingsovereenkomsten met andere staten uit de Golfregio een non-discriminatiebepaling voor te stellen?

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(16 april 1985)

1. Neen.
2. De met de Arabische Republiek Jemen gesloten overeenkomst is van andere aard dan de met de Magreb- en Machrak-landen gesloten overeenkomsten. De Gemeenschap heeft met die landen breed opgezette gemengde overeenkomsten gesloten, namens zowel de Raad van de Europese Gemeenschappen als de Lid-Staten daarvan, welke overeenkomsten een preferentieel karakter dragen. De overeenkomst met de Arabische Republiek Jemen is een niet-preferentiële raamovereenkomst, met algemene bepalingen die een aanbod van mogelijkheden inhouden. Zoals in andere soortgelijke overeenkomsten werd een non-discriminatiebepaling niet aan de orde geacht.
3. De Commissie zal toekomstige overeenkomsten naar gelang van het geval beoordelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1716/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1985)

(85/C 151/25)

Betreft: Toenemende verbrokkeling en ondoorzichtigheid van de organisatie van de Commissiediensten

Al jaren lang probeert de Commissie, onder het mom van rationalisering, herhaaldelijk haar talloze

diensten te reorganiseren en daarbij tegelijkertijd nieuwe organisatievormen (bij voorbeeld task forces) in het leven te roepen. Deze toestand, die symptomatisch is voor de bestaande wanorde, wordt nog verergerd door het feit dat talrijke onderzoekstaken, hoewel behorend tot traditionele beleidsterreinen, worden afgestoten naar speciaal voor dat doel opgerichte, externe organisaties.

Kan de Commissie mededelen of en op welke wijze zij paal en perk denkt te stellen aan deze ontregelingsverschijnselen, die de zwakke plekken bij het uitvoerend orgaan van de Gemeenschap duidelijk blootleggen en die de injtierende taak en de slagvaardigheid van de Commissiediensten volledig ondergraven?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(18 april 1985)

Geplaatst tegenover de zich wijzigende politieke behoeften en prioriteiten van de Gemeenschap, dient de Commissie in staat te zijn om haar diensten aan te passen om nieuwe taken op zich te nemen. Dit wordt bemoeilijkt doordat de begrotingsautoriteit over het algemeen niet geneigd is om in te stemmen met een substantiële uitbreiding van het personeelsbestand van de Commissie.

De Commissie dient derhalve aan nieuwe behoeften en prioriteiten zo goed zij kan en met behulp van de haar ter beschikking staande middelen tegemoet te komen. Vandaar dat zij haar toevlucht neemt tot reorganisaties, herschikking van posten en personeel, inschakeling van task forces, enz. Daar komt bij dat indien zij deskundigheid nodig heeft die in de Commissie niet voorhanden is (bijvoorbeeld op het gebied van telecommunicatie, biotechnologie, enz.) zij deskundigen van buitenaf inschakelt.

Deze organisatorische veranderingen — die overigens niet beletten dat de arbeidsbezetting als geheel moet worden uitgebreid ten einde nieuwe en meer omvattende taken ter hand te kunnen nemen — worden door de Commissie niet beschouwd als een teken van ontregeling, maar als een middel om de Commissie organisatorisch aan te passen aan veranderende behoeften, waarbij zij een optimaal gebruik maakt van het menselijk potentieel en daardoor haar doeltreffendheid vergroot.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1763/84
 van mevrouw Marijke van Hemeldonck (S — B)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (29 januari 1985)
 (85/C 151/26)

Betreft: Toxische stoffen

Zal de Commissie een actieve en financiële steun verlenen aan de anti-gifcentra voor de preventie van ongevallen met toxische stoffen?

Welke plannen heeft de Commissie op dit gebied?

Antwoord van de heer Clinton Davis
 namens de Commissie
 (19 april 1985)

De Commissie is diverse malen in contact geweest met Europese Centra voor Vergiftigingsgevallen tijdens het proefproject voor de registratie van gegevens omtrent ongevallen in de privésfeer. Eén van die centra heeft al bepaalde statistieken verstrekt en van andere centra worden nog soortgelijke gegevens verwacht.

De Commissie zal deze gegevens beoordelen om te bepalen in hoeverre dergelijke informatie geregeld moet worden opgenomen in het permanente systeem voor de registratie van ongevallen, waarvoor onlangs een voorstel bij de Raad is ingediend. Ook zal zij nagaan wat voor andere vormen van samenwerking eventueel moeten worden ontwikkeld met de Centra voor Vergiftigingsgevallen in het kader van het communautair beleid voor produktveiligheid.

Het is niet uitgesloten dat voor zulke samenwerking financiële steun kan worden verleend voor zover de

bepaalde middelen, waarover de Commissie op dit gebied momenteel beschikt, zulks toelaten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1772/84
 van de heer John Marshall (ED — GB)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (29 januari 1985)
 (85/C 151/27)

Betreft: Kosten buitenlandse hulp

Kan de Commissie, ingedeeld per Lid-Staat, de jongste gegevens verstrekken over:

- a) de kosten van verleende buitenlandse hulp als percentage van het BNP;
- b) het aandeel van de kosten van buitenlandse hulp in multilaterale en bilaterale hulp?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1774/84
 van de heer John Marshall (ED — GB)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (29 januari 1985)
 (85/C 151/28)

Betreft: Door VN nagestreefd percentage hulpverlening

Kan de Commissie mededelen of de Gemeenschap het door de VN gestelde streefpercentage van 0,7% van het BNP tegen het einde van 1985 en 1,0% BNP tegen het einde van deze eeuw zal bereiken?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(28 maart 1985)

Bijgaande tabel bevat de gegevens betreffende de door de Lid-Staten verstrekte ontwikkelingshulp als percentage van het BNP en de verdeling in bilaterale en multilaterale steun.

**Uitgaven voor buitenlandse steun (netto-uitkeringen)
van de Lid-Staten in 1983**

	Totale ODA (*)		Waarvan	
	Percentage van het BNP	mln dollars	Bilaterale ODA mln dollars	Multilaterale ODA mln dollars
België	0,59	480	289	191
Denemarken	0,73	395	237	158
Frankrijk	0,74	3 815	3 145	670
Duitsland	0,49	3 176	2 101	1 075
Griekenland	(=)	(=)	(=)	(=)
Ierland	0,23	37	14	24
Italië	0,24	827	443	384
Luxemburg	(=)	(=)	(=)	(=)
Nederland	0,91	1 195	812	383
Verenigd Koninkrijk	0,35	1 605	859	746
Totaal	0,51	11 530	7 900	3 631

(*) ODA Officiële ontwikkelingshulp.

(=) Niet beschikbaar.

Zoals uit bovenstaande tabel blijkt zijn er drie Lid-Staten die het streefcijfer 0,7 % van de Verenigde Naties reeds hebben bereikt en overtroffen. Frankrijk heeft zich ertoe verbonden tegen 1988 steun te verlenen ten belope van 0,7 % van het BNP zonder dat de bijstand aan de overzeese departementen en gebieden wordt meergerekend. Het tempo waarin de andere Lid-Staten het streefcijfer van 0,7 % benaderen is totaal afhankelijk van de toekomstige toewijzingen voor steun door de nationale begrotingsautoriteiten. 1 % van het BNP kan niet worden beschouwd als een overeengekomen internationaal streefcijfer voor ontwikkelingshulp, aangezien de meeste industrielanden het hebben afgewezen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1773/84

van de heer John Marshall (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 januari 1985)

(85/C 151/29)

Betreft: Particuliere plantages

Kan de Commissie een overzicht verschaffen, per Lid-Staat, van de laatste beschikbare gegevens over aantal en omvang van plantages in volledig dan wel gedeeltelijk bezit van particuliere ondernemingen, in de 24 door hongersnood geteisterde landen van Afrika?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(28 maart 1985)

Zoals het geachte Parlementslid in zijn vraag opmerkt zijn er Europese particuliere ondernemingen met activiteiten in de sector handelsgewassenverbouw in Afrika. Deze activiteiten kunnen van zeer uiteenlopende aard zijn en met name betrekking hebben op het uitoefenen van controle op de productie, marketing en het verwerken en/of uitvoeren van produkten; het door het geachte Parlementslid vermelde directe bezit van plantages is evenwel betrekkelijk zeldzaam.

Deze aanwezigheid geeft evenwel over de gehele lijn een dalende trend te zien, aangezien de betreffende

activiteiten door Afrikaanse overheids- en semi-overheidsondernemingen of particuliere ondernemingen worden overgenomen.

Het is moeilijk om van de situatie in deze zeer complexe en snel evoluerende sector een duidelijk overzicht te krijgen.

De Commissie beschikt niet over de door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens maar sluit niet uit dat sommige Lid-Staten gegevens kunnen verstrekken over de aanwezigheid van hun particuliere ondernemers in bedoelde sector.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1783/84

van de heer James Provan (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 januari 1985)

(85/C 151/30)

Betreft: Invoer van frambozen

Blijkens de recente correspondentie erkent de Commissie dat de Poolse prijs voor frambozenmoes nog steeds lager is dan de intracommunautaire prijs. Het is betrekkelijk gemakkelijk aan te tonen dat de prijzen voor frambozen sinds de onlangs met Polen gesloten overeenkomst helemaal niet gestegen zijn en dat de prijs in Schotland £ 385 per ton bedraagt, terwijl de produktiekosten volgens berekeningen van het East of Scotland College £ 470 per ton bedragen, zonder de winst voor de producent mee te rekenen.

Kan de Commissie derhalve maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de markt in 1985 niet wordt bedorven door produkten uit Oosteuropese landen, met name Joegoslavië, sinds kort de belangrijkste exporteur van het Oostblok, zodat de aandacht niet uitsluitend uitgaat naar Polen waar aardbeien het belangrijkste exportartikel zijn?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(29 maart 1985)

De Commissie heeft in 1984 met de Poolse autoriteiten een regeling getroffen over de voorwaarden voor de uitvoer van halfverwerkt rood kleinfruit uit dat land naar de Gemeenschap. Met meer dan 50 % van de communautaire invoer is Polen nog steeds de belangrijkste leverancier van deze produkten.

Sedert 1984 is het Joegoslavische aandeel in de communautaire invoer van uit frambozen bereide pro-

dukten toegenomen. De prijzen voor de Joegoslavische produkten liggen evenwel aanmerkelijk hoger dan die voor de produkten uit Polen en zijn in verschillende Lid-Staten tegenover 1983 gestegen.

Voor het verkoopseizoen 1985 dient een nieuwe regeling met Polen te worden getroffen. Voorts blijft de Commissie nauwlettend de ontwikkeling volgen van de invoer uit alle derde landen, en inzonderheid uit Joegoslavië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1811/84

van de heer Jean-Claude Pasty (RDE — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1985)

(85/C 151/31)

Betreft: Productie ethanol op basis van graan of suikerbieten

Is de Commissie, gezien het feit dat de Gemeenschap zich op korte termijn op de productie van loodvrije benzine wenst te richten, voornemens spoedig voorstellen in te dienen inzake de eventuele vervanging van lood door op basis van landbouwprodukten verkregen ethanol, zoals reeds in de Verenigde Staten gebeurt?

Deze vervanging zou tevens gunstige gevolgen hebben voor de veevoederverzorging (door het gebruik als veevoeder van de produkten die na de distillatie van granen en suikerbieten overblijven) en aldus de buitengewone afhankelijkheid van de Gemeenschap van het buitenland op dit gebied verminderen.

Heeft de Commissie een berekening gemaakt van de deviezenbesparing die hieruit voor de Lid-Staten zou kunnen voortvloeien en van de besparingen die hiermee op de uitgaven van de afdeling Garantie van het EOGFL, vooral bij de ondersteuning van de graanmarkten, zouden kunnen worden bereikt?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(23 april 1985)

De Commissie heeft zich niet passief opgesteld tegenover de gevaren van lood in benzine.

Zo heeft zij de Raad voorgesteld het loodgehalte van benzine te verlagen en heeft zij zelfs voorzien in de mogelijkheid van loodvrije benzine⁽¹⁾.

De Commissie heeft de Lid-Staten tevens verzocht mengsels van benzine en zuurstofverbindingen zoals ethanol toe te staan ⁽²⁾.

Tenslotte heeft zij enige tijd geleden een voorstel voor een verordening bij de Raad ingediend om de overschotten van wijnalcohol die bij bepaalde distillaties in het kader van de communautaire wijnbouwregeling is verkregen, als brandstof te gebruiken ⁽³⁾.

Ook andere agrarische grondstoffen dan wijn kunnen worden gebruikt voor de produktie van brandstofalcohol. De Commissie gaat momenteel na onder welke voorwaarden suikerbieten- en graanoverschotten zouden kunnen worden verwerkt tot brandstofalcohol. Zoals het geachte Parlementslid opmerkt, kan één en ander tal van voordelen opleveren:

- minder uitvoer van harde valuta, aangezien door deze alcohol minder benzine hoeft te worden gebruikt en de rekening voor aardolie ook zoveel lager zal zijn;
- meer veevoer, vooral bij verwerking van granen;
- lagere uitgaven voor interventie, en vooral lagere opslagkosten en minder uitgaven voor markt-ondersteuning omdat minder hoeft te worden geëxporteerd met uitvoerrestituties.

Daarvoor zijn echter nodig:

- een langlopende actie, dus een programma;
- aanzienlijke investeringen;
- eventueel stimuleringsmaatregelen, afhankelijk van de omvang van het op te zetten programma.

De Commissie kan op dit ogenblik geen cijfer opgeven voor de totale besparing voor de Gemeenschap.

⁽¹⁾ Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het lood- en benzeengehalte van benzine (PB nr. C 178 van 6. 7. 1984, blz. 5).

⁽²⁾ Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de besparing van ruwe olie door het gebruik van vervangingscomponenten in benzine (PB nr. C 229 van 2. 9. 1982, blz. 4).

⁽³⁾ Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de algemene voorschriften voor de afzet van alcohol die bij distillatie als bedoeld in de artikelen 39, 40 en 41 van Verordening (EEG) nr. 337/79 is verkregen en in het bezit is van de interventiebureaus (COM(84) 277 def. van 12. 6. 1984).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1836/84

van de leden Michael Hindley (S — GB), Edward Newman (S — GB), David Martin (S — GB) Leslie Huckfield (S — GB) en Hugh McMahon (S — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1985)

(85/C 151/32)

Betreft: Gebruik van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling

In een document van het Britse Ministerie voor Milieu en Vervoer met de titel: „Europees Fonds voor regionale ontwikkeling; richtsnoeren voor niet-quota-gebonden middelen”, dat in november 1984 werd verspreid, staat onder punt 6 over het aanvullende karakter:

„Met het oog op de noodzaak tot planning van de overheidsuitgaven als geheel en tot beheersing van de uitgaven en de leningen in de overheidssector wordt steun uit het Fonds slechts naar de plaatselijke overheden overgemaakt op voorwaarde dat deze wordt gebruikt om de plaatselijke belastingen te verlagen en de kosten/batenverhouding bij de dienstverlening te verbeteren.”

Is het de bedoeling van de Commissie dat het EFRO op deze wijze wordt gebruikt?

Erkent de Commissie dat dergelijke eisen van de Britse Regering de plaatselijke overheden ervoor doen terugschrikken om aanvragen in te dienen bij het EFRO?

Weet de Commissie of er in andere landen ook zulke eisen worden gesteld?

**Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie**

(17 april 1985)

Het ligt in de bedoeling van de Commissie dat de subsidies van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling zo doelmatig mogelijk worden gebruikt.

Te dien einde heeft de Commissie met betrekking tot de pas gelanceerde, via specifieke communautaire maatregelen voor regionale ontwikkeling gefinancierde programma's van de Britse overheid de verzekering gevraagd en verkregen dat door het EFRO bekostigde uitgaven automatisch worden vrijgesteld van de voor plaatselijke overheden geldende boete voor overheidsuitgaven.

Inderdaad zou de door het geachte Parlementslid genoemde tekst door de plaatselijke overheden verkeerd kunnen worden geïnterpreteerd, en de Com-

missie zal dan ook contact opnemen met de Britse overheid opdat deze de betekenis van de tekst voor de plaatselijke overheden nader toelicht.

De Commissie is niet op de hoogte van het bestaan van dergelijke maatregelen in andere Lid-Statens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1843/84

van de heer Edward Newman (S — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1985)

(85/C 151/33)

Betreft: Vastrecht voor particuliere verbruikers van gas, elektriciteit en olie

Bestaan er voorstellen om de vastrechtstarieven voor brandstoffen voor huishoudelijk gebruik in de gehele Gemeenschap gelijk te trekken op het peil van de Lid-Staat met de laagste vastrechtstarieven, of om deze in de hele Gemeenschap in hun geheel af te schaffen, indien er nu reeds een Lid-Staat is waar geen vastrecht wordt geheven?

**Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie**

(17 april 1985)

Tweeledige tarieven (d.w.z. vastrechtstarieven zowel als tarieven tegen een variabele prijs per kW of per m³) worden de consumenten voor huishoudelijk gebruik in alle Lid-Statens aangeboden. De Raad heeft in zijn aanbeveling voor de elektriciteits- en gastarieven de toepassing van dergelijke tariefstructuren specifiek aanbevolen⁽¹⁾ omdat op deze wijze de mogelijkheid wordt geboden de totale kosten van de voorziening van de consument op passende wijze in de prijzen weer te geven. Het bedrag van het vastrecht is afhankelijk van de individuele omstandigheden in de verschillende Lid-Statens.

Er zijn geen voorstellen voor een verdere harmonisatie of een opheffing van de vastrechtstarieven voor elektriciteit en gas.

⁽¹⁾ Aanbeveling van de Raad van 27 oktober 1981 inzake de structuren voor het elektriciteitstarief in de Gemeenschap (81/924/EEG), (PB nr. L 337 van 24. 11. 1981) en de aanbeveling van de Raad van 21 april 1983 inzake de methoden voor de vorming van prijzen en tarieven voor aardgas in de Gemeenschap (83/230/EEG), (PB nr. L 123 van 11. 5. 1983).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1851/84

van mevrouw Marie Jepsen (ED — DK)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1985)

(85/C 151/34)

Betreft: Commissie wijzigt raapzaadprijzen

Om welke formele en reële reden vond de Commissie het nodig verleden jaar midden in de oogst de betalingsregeling voor raapzaad te wijzigen waardoor die betaling in feite met ongeveer vijf maanden wordt opgeschoven en de prijs wordt verlaagd, waardoor vooral producenten in één Lid-Staat, namelijk Denemarken, waar de oogst nog niet was binnengehaald, werden gedupeerd, en hoe kunnen de producenten voortaan nog vertrouwen hebben in de wijze waarop de Commissie besluiten ter zake van de Raad ten uitvoer legt?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(19 april 1985)

Met ingang van 15 september 1984 heeft de Commissie de betalingstermijn voor ter interventie aangeboden oliehoudende zaden op 120-140 dagen gebracht.

Zoals in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 999/84 van de heer Pranchère⁽¹⁾, betoogt de Commissie inderdaad dat de bewuste maatregel onontbeerlijk was voor een goed marktbeheer.

Tot en met 15 september 1984 voorzag de communautaire regeling namelijk niet in betalingstermijnen voor ter interventie aangeboden oliehoudende zaden, terwijl er wel een termijn van 120-140 dagen gold voor de andere, onder een interventieregeling vallende landbouwprodukten. De Commissie achtte deze situatie onverantwoord en was bovendien van mening dat zij zou kunnen leiden tot de toepassing van uiteenlopende praktijken door de interventiebureaus van de verschillende Lid-Statens. Derhalve heeft zij besloten de maatregelen voor oliehoudende zaden aan te passen aan die voor andere landbouwprodukten. Dit besluit acht de Commissie des te meer verantwoord, daar thans veel grotere hoeveelheden oliehoudende zaden inzonderheid raapzaad worden geoogst dan vroeger.

⁽¹⁾ PB nr. C 62 van 11. 3. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1876/84
van de heer Winston Griffiths (S — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 februari 1985)
 (85/C 151/35)

Betreft: Amerikaanse exportrestricties op produkten van de geavanceerde technische industrie

Hoe staat de Commissie tegenover de restricties op de overdracht van geavanceerde technische installaties binnen en buiten de EEG welke door EEG-ondernemingen zijn aangekocht dan wel gehuurd?

Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie
(23 april 1985)

De Commissie maakt zich zorgen over de gevolgen van de voor de communautaire industrie door de Regering van de Verenigde Staten toegepaste restricties op de overdracht van technologie. Zij is van mening dat maatregelen ter controle van de export op het grondgebied van de Gemeenschap genomen moeten worden op basis van de ter zake dienende communautaire of nationale wetgeving en niet door toepassing van Amerikaanse wetten in de Gemeenschap. Zij heeft bij diverse gelegenheden haar standpunt tegenover de Amerikaanse Regering duidelijk gemaakt, in het bijzonder bij de toepassing van sancties in verband met de gas- en pijpleiding en de verlenging van de Export Administration Act. De Commissie heeft in het bijzonder bezwaar tegen de extraterritoriale toepassing van Amerikaanse restricties, de toepassing ervan met terugwerkende kracht en het opleggen van importbeperkingen in de Verenigde Staten aan communautaire firma's die worden geacht inbreuk te maken op de Amerikaanse nationale veiligheidscontroles.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1900/84
van mevrouw Winifred Ewing (RDE — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 februari 1985)
 (85/C 151/36)

Betreft: Spaanse visserij in wateren buiten die van de uitgebreide Gemeenschap

Kan de Commissie up-to-date statistieken publiceren over het aantal en het tonnage van de Spaanse vis-

sersschepen die a) permanent, en b) tijdelijk in wateren buiten die van de uitgebreide Gemeenschap vissen?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(18 april 1985)

Volgens de beschikbare gegevens is in 1983 met het hieronder vermelde aantal Spaanse vaartuigen van het genoemde type gevist in de statistische gebieden waarop internationale visserijverdragen van toepassing zijn; het is echter niet mogelijk een cijfer op te geven voor vaartuigen die er tijdelijk respectievelijk permanent vissen:

Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan (NAFO):

Amerikaanse en internationale wateren

vriesschepen (tussen 200 en 500 brt) en vaartuigen voor kabeljauwvisserij; totaal: 146

Verdrag inzake de visserij in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC)

(buiten de zone van de verruimde Gemeenschap)

50 vaartuigen voor de kabeljauwvisserij en trawlers

Commissie voor de visserij in het centraaloostelijk deel van de Atlantische Oceaan (CECAF):

Westafrika:

1 040 voor alle soorten visserij (vooral Marokko, ongeveer 900 schepen)

Commissie voor de visserij in het zuidoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (ICSEAF)

180 vriesschepen van 300 brt en meer

Indische Oceaan

10 à 20 schepen voor de tonijnvisserij

Zuidwestelijk deel van de Atlantische Oceaan: geen gegevens beschikbaar

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1912/84
van de heer James Elles (ED — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 februari 1985)
 (85/C 151/37)

Betreft: Voorraden van landbouwprodukten

Kan de Commissie mededelen wat de juridische positie is ten aanzien van de eigendom van voorraden landbouwprodukten, zowel in de particuliere opslag als in de interventie-opslag van de overheid?

Is er enig wettelijk besluit dat de respectieve verantwoordelijkheden van de Lid-Staten en de Gemeenschap op dit terrein duidelijk afbakent?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(10 april 1985)

Bij de particuliere opslag brengen de handelaren/eigenaars van landbouwprodukten hun produkten contractueel onder de regeling van de particuliere opslag. De produkten blijven het eigendom van de betrokken handelaren, die ook de handelsrisico's ervoor blijven dragen. Gedurende de looptijd van het contract zijn de produkten geblokkeerd en de eigenaren ontvangen als tegenprestatie een forfaitair steunbedrag voor het dekken van de opslag- en rentekosten.

Voor de openbare opslag wordt er allereerst op gewezen dat de nationale interventiebureaus de landbouwprodukten overeenkomstig de communautaire voorschriften aankopen, zich hiervoor de nodige middelen verschaffen en de risico's van een slecht beheer van deze voorraden dragen. Dit betekent dat het begrip eigendom voortvloeit uit de nationale voorschriften en dat de Gemeenschap geen eigenaar is van de interventievoorraden.

Het gaat hierbij evenwel om een eigendomsrecht dat beperkt wordt door de verplichtingen die in de communautaire voorschriften zijn opgenomen. De regelingen inzake de betrokken gemeenschappelijke marktordeningen bevatten namelijk bepalingen met betrekking tot de aankoop, de opslag en de verkoop van de produkten en de Lid-Staten moeten deze bepalingen naleven. Bovendien voorzien de Verordeningen (EEG) nrs. 1883/78⁽¹⁾ en 3247/81⁽²⁾ van de Raad betreffende de communautaire financiering van de interventies met name in een reeks bepalingen,

waarin voor de produkten in overheidsopslag nauwkeurig de verdeling van de verantwoordelijkheid tussen de Lid-Staten en de Commissie wordt aangegeven.

⁽¹⁾ PB nr. L 216 van 5. 8. 1978.

⁽²⁾ PB nr. L 327 van 14. 11. 1981.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1913/84
van mevrouw Christine Crawley (S — GB)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de politieke samenwerking bijeen
(11 februari 1985)
 (85/C 151/38)

Betreft: Josif Begoen

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken hun invloed aanwenden bij de heer Tsjernenko, secretaris-generaal van het Centrale Comité van de Communistische Partij van de Sovjetunie, ten einde verlichting te brengen in het lot van Josif Begoen, die in het Russische werkkamp te Perm een gevangenisstraf uitzit en reeds meer dan twee jaar geen bezoek mag ontvangen?

Antwoord
(10 mei 1985)

De situatie van de mensenrechten in de USSR wordt in het kader van de Europese politieke samenwerking regelmatig besproken. Op dit punt zijn bij de autoriteiten van de Sovjet-Unie verscheidene malen stappen ondernomen. De Tien hebben daarbij hun bezorgdheid uitgesproken en de autoriteiten van de Sovjet-Unie uitgenodigd een houding aan te nemen die beter aansluit bij de in het internationale recht neergelegde regels voor de bescherming van de rechten van de mens en daadwerkelijk gevolg te geven aan de in de Slotakte van Helsinki en in het Slotdocument van Madrid aangegane verplichtingen.

In bijzondere, concrete gevallen lijkt tussenkomst echter meer kans van slagen te hebben in de vorm van confidentiële stappen, waarbij iedere vorm van publiciteit die averechts kan werken wordt vermeden.

Anderzijds biedt de bijeenkomst van Ottawa over de rechten van de mens, die in mei aanstaande wordt gehouden, de Tien weer een bijzonder passend kader voor nieuwe initiatieven ten aanzien van het probleem van de rechten van de mens, ten einde reële vooruitgang te boeken in een situatie die in algemene zin reeds al te lang onbevredigend is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1932/84

van de heer François Roelants du Vivier
(ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 februari 1985)
(85/C 151/39)

Betreft: Stuwdam Rabuons — Nationaal Park Mercantour (Frankrijk)

Is de Commissie op de hoogte van de bouwplannen voor een stuwdam in de Rabuons in het Tinée-dal en voor een hoogspanningsleiding tussen Nice en Grenoble die een belangrijke zone van het Nationaal Park Mercantour zal doorkruisen?

Let zij erop, gezien het grote belang van deze regio voor het behoud van flora en fauna, met name voor de in bijlage I van Richtlijn 79/409⁽¹⁾ genoemde soorten, dat Frankrijk de regio aanwijst als speciaal beschermde zone en dat artikel 4 van de richtlijn in het onderhavige geval daadwerkelijk wordt toegepast?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(17 april 1985)

De Commissie is niet op de hoogte van de door het geachte Parlementslid genoemde bouwplannen. De Franse autoriteiten hebben een groot aantal natuurmonumenten opgegeven die zij krachtens artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand als speciale beschermingszone voorstellen, maar hebben in dat verband het Nationaal Park Mercantour niet aangewezen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2020/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 februari 1985)
(85/C 151/40)

Betreft: Rendementsberekeningen voor kolenmijnen in de Gemeenschap

Sedert verscheidene jaren berekent de Administratie van het Mijnwezen in België de nettorendementen per dag in de Belgische kolennijverheid op basis van:

- een niet-verbeterde nettoproductie (zonder de hoeveelheden laagwaardige produkten met een coëfficiënt van minder dan 1 te vermenigvuldigen, om ze om te zetten in evenwaardige hoeveelheden steenkolen met een bepaalde verbrandingswaarde),
- een personeel waarin het meester- en het toezichtspersoneel begrepen is,
- diensten welke eenvorming in diensten van 8 uren omgerekend zijn.

Dit is een eerste formule.

In 1960 is een andere wijze van berekening van de rendementen voorgesteld: naar het voorbeeld van wat in andere landen gedaan werd, heeft men het toezichts- en het meesterpersoneel uit het personeel verwijderd om het rendement te berekenen, zonder aan de andere elementen van de eerste formule te raken. Dit vormt een tweede mogelijke formule. Anderzijds is sinds 1 januari 1976 de arbeidsduur per dag voor de bovengrondse arbeiders verminderd. Voor al de arbeiders duurt de werkdag nu 8 uren in het zuiden en 8 uren 15 minuten in het noorden. De berekening van het rendement per werkelijke dienst (van 8 uren of van 8 uren 15 minuten) zonder de diensten van 8 uren 15 minuten om te rekenen in een hoger aantal diensten van 8 uren, vormt een derde formule.

De Hoge Autoriteit heeft om de rendementen in de verschillende landen van de Gemeenschap beter met elkaar te kunnen vergelijken eerst de tweede en nadien, bij het ontstaan van de diensten van 8 uren 15 minuten de derde formule aangenomen.

De Administratie van het Belgische Mijnwezen is het rendement volgens de eerste formule blijven berekenen, die in België voor officieel doorgaat. Deze biedt het voordeel dat ze steunt op begrippen die niet veranderen, aangezien de verrichte diensten omgerekend worden in diensten van 8 uren en al het ondergrondse werkliedenpersoneel in aanmerking wordt genomen.

Bij de door de Gemeenschap gehanteerde formule is de volkomen vergelijkbaarheid van de rendementen in de verschillende landen van de Gemeenschap niet volledig, want er zijn nog andere oorzaken van verschillen: sommige landen „verbeteren” hun productie van laagwaardige produkten, andere brengen de hoeveelheden kolenslib pas in rekening wanneer zij afgezet worden, de werkelijke duur van de diensten verschilt van land tot land, zelfs van de ene streek tot de andere, zoals in België bijvoorbeeld het geval is.

Kan de Commissie een passende verklaring geven voor dit gebruik van diverse formules om het rendement te berekenen en welke is haar visie hierop?

Kan zij mij anderzijds ook mededelen hoe het rendement in de andere Lid-Statens berekend wordt?

**Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie**

(22 april 1985)

De in 1977 door het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen ingevoerde berekeningsmethode voor het rendement ondergronds per man en per uur, berust op een communautair schema dat in alle steenkoolproducerende Lid-Statens van toepassing is waardoor de internationale vergelijkbaarheid van de gepubliceerde cijfers zoveel mogelijk is gewaarborgd. Het uitgangspunt van de tijdreeksen in de periode voor 1977 was het rendement ondergronds per dienst. Aangezien evenwel het aantal gewerkte uren per dienst in de betrokken Lid-Statens uiteenloopt, waren deze cijfers niet geheel vergelijkbaar.

In de nieuwe sedert 1977 gehanteerde berekeningsmethode zijn deze nadelen opgeheven. De methode is als volgt:

— het rendement per man en per uur wordt berekend als het quotiënt van:

$$\frac{\text{nettoproductie}}{\text{aantal gewerkte uren}}$$

— de term „nettoproductie” is gelijk aan de bruto-productie minus de bij het sorteren en wassen ontstane afvalprodukten bestaande uit stof, tussenprodukten en slijk.

De voor de berekening van het rendement gebruikte nettoproductie wordt maandelijks per bekken uitgedrukt in de eenheid „ton = ton” en halfjaarlijks per Lid-Staat in de energie-eenheid „joule” op basis van de onderste verbrandingswaarde van ongesorteerde kolen. De jaarcijfers worden in beide eenheden uitgedrukt.

Daardoor worden niet alleen de regionale geologische verschillen in aanmerking genomen, doch ook het kwaliteitsverschil van de steenkool tussen de Lid-Statens.

— Het aantal gewerkte uren is het produkt van het totaal aantal diensten en de gemiddelde werktijd per dienst.

— Het aantal gewerkte uren heeft betrekking op alle ondergrondse werkzaamheden die direct of indirect verband houden met de productie, dat wil zeggen rechtstreeks gericht op productie of strekkende tot behoud van de bestaande productiecapaciteit. De verkenningswerkzaamheden (drijven van proefgalerijen), die verder reiken dan het behoud van de huidige winningscapaciteit, worden niet in aanmerking genomen.

— De werkelijke gemiddelde duur van een dienst omvat de totale ondergronds doorgebrachte tijd, gerekend vanaf het tijdstip waarop de arbeiders de afdaling beginnen tot het tijdstip waarop zij in de schacht weer naar boven vertrekken. De werktijd per dienst omvat dus de pauzes en de onderbrekingen voor de maaltijd, de duur van het traject ondergronds en de duur van de afdaling in de schachtkooi.

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mede dat behalve de bovengenoemde cijfers andere nationale methoden bestaan ter berekening van het rendement ondergronds; daar deze niet vergelijkbaar zijn worden zij niet gebruikt in de publikaties van het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2021/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 februari 1985)

(85/C 151/41)

Betreft: EIB — Leningen aan Belgische bedrijven werkzaam in de nucleaire sector

Kan de Commissie mededelen welke leningen er toegestaan zijn aan Belgische bedrijven die werkzaam zijn in de nucleaire sector en welke de voorwaarden waren in verband met terugbetalingsmodaliteiten, rentevoet enz.?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(18 april 1985)

In de nucleaire sector heeft de Europese Investeringsbank in België leningen verstrekt voor de centrales van Doel en Tihange tegen de volgende voorwaarden:

Centrale van Doel

Jaar	Bedrag (× 1 mln Bfr.)	Rente (%)	Looptijd (Jaren)
1978	2 500	9,20	8
1980	2 500	10,35	15
1981	2 500	12,20	12
1981	750	15,20	10
1982	500	15,15	12
1982	1 000	14,15	12
1984	900	12,85	15
1984	600	11,45	15
1985	750	11,30	15

Centrale van Tihange

Jaar	Bedrag (× 1 mln Bfr.)	Rente (%)	Looptijd (Jaren)
1970	800	8,75	20
1972	700	7,75	20
1974	730	8,75	20
1979	2 000	10,00	8
1980	2 500	10,35	15
1981	2 500	12,20	12
1981	1 250	15,20	10
1982	500	15,15	12
1982	500	12,90	7
1985	1 000	11,30	15

De door de Bank toegepaste rentetarieven zijn afhankelijk van de kosten van de leningen die zij op de kapitaalmarkten opneemt, de valuta's waarin de door haar verstrekte leningen worden uitgekeerd en de looptijd van deze leningen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2023/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 februari 1985)
(85/C 151/42)

Betreft: Wereldbankrapport in verband met de Filipijnen

Via een „lek” is onlangs de inhoud van een vertrouwelijk rapport van de Wereldbank bekend gemaakt waarin gesteld wordt dat 3,1 miljard dollar die tussen 1978 en 1982 aan de Filipijnen werden geleend uit de nationale boekhouding van dat land verdwenen zijn. Het vermoeden werd geuit dat buitenlandse kredieten die de Filipijnse economie ten goede moesten komen in werkelijkheid in privéhanden zijn verdwenen die er in het buitenland mee

hebben gespeculeerd. Kan de Commissie mededelen of zij daarvan op de hoogte is en of zij overweegt om in het kader van de hulpverlening aan de Filipijnen een onderzoek in te stellen?

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(17 april 1985)

Tot dusver is het vertrouwelijke rapport van de Wereldbank, waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, niet ter kennis van de Commissie gebracht.

Ten aanzien van de door de Gemeenschap aan de Filipijnen verleende steun acht de Commissie de algemene regels voor het beheer daarvan en inzonder-

heid de voorschriften voor het toezicht op en de „follow up” van de ten behoeve van dit land getroffen steunmaatregelen van dien aard, dat eventuele verduistering van deze gelden daardoor wordt voorkomen.

Volgens deze voorschriften worden de ter beschikking van de Filippijnen gestelde kredieten hetzij rechtstreeks door de communautaire financiële instanties gecontroleerd en beheerd, hetzij — zoals bij cofinancieringen het geval is — door bankinstellingen⁽¹⁾ volgens een door de Gemeenschap en deze instellingen gezamenlijk opgestelde ad hoc-beheersopdracht.

Tegen deze achtergrond is een onderzoek, zoals in de vraag bedoeld, door de Gemeenschap niet te rechtvaardigen.

⁽¹⁾ ADB — Asian Development Bank.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2040/84

van de heer Louis Eyraud (S — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 februari 1985)

(85/C 151/43)

Betreft: Moeilijkheden van schapenfokkers

1. Gezien de zeer ernstige moeilijkheden die de schapenfokkers ondervinden (inkomstendaling van 20 % in bepaalde gebieden) heeft de Franse Regering in een memorandum aan de Commissie met name vier absoluut noodzakelijke maatregelen voorgesteld:

- geen gebruikmaking meer van de groene koersen, maar van de gecorrigeerde spilkoersen,
- verlaging van de invoer uit derde landen,
- onderhandelingen in de GATT over de deconsolidering van de invoerheffingen op ingevoerd vers of gekoeld vlees,
- beëindiging van de concurrentievervalsing, met name als gevolg van het feit dat de fokkers in Groot-Brittannië van een slachtpremie profiteren.

Hoe staat het met de behandeling van dit memorandum en heeft de Commissie hieruit reeds conclusies getrokken?

2. Gezien de ernstige concurrentievervalsing op de schapevleesmarkt tussen Frankrijk en Ierland enerzijds en Groot-Brittannië anderzijds, de invoer uit derde landen en enkele onvolkomenheden van de EEG-verordening moet een nieuwe balans worden gevonden en moet een harmonisering van de sector schapevlees via een herziening van de verordening voor een gemeenschappelijke marktordening tot stand komen. Wordt zulks beoogd en zo ja, wanneer?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(17 april 1985)

1. De Commissie verricht een grondig onderzoek van dit memorandum; zij zal niet nalaten het geachte Parlements lid van het resultaat van dit onderzoek op de hoogte te brengen.

2. De diensten van de Commissie houden zich thans bezig met de harmonisatie van de marktprijsordeningen in de Gemeenschap, hetgeen zal bijdragen tot het gewenste herstel van het evenwicht op de markt. Voorshands worden geen nieuwe maatregelen overwogen, buiten die welke zijn voorgesteld in het kader van de „prijzen en begeleidende maatregelen voor 1985/1986”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2060/84

van de heer François Roelants Vivier (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1985)

(85/C 151/44)

Betreft: Verplichte inenting

Kan de Commissie een overzicht geven, per Lid-Staat van de EEG, van verplichte vaccinaties?

In welke Lid-Staten is anti-polio vaccinatie bij de wet verplicht?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(17 april 1985)

In haar mededeling aan de Raad inzake de samenwerking op gezondheidsgebied in de Gemeenschap⁽¹⁾ behandelt de Commissie drie onderwerpen:

- de strijd tegen het roken;
- de strijd tegen de drugs;
- de strijd tegen besmettelijke ziekten.

Het geachte Parlements lid wordt verzocht de genoemde mededeling te raadplegen, waarin hij in een tabel in bijlage een antwoord op zijn vragen zal vinden. Verder verwijst de Commissie naar haar antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 1590/79 van de heer Glinne⁽²⁾, nr. 303/80 van mevrouw Schleicher⁽³⁾, nr. 1034/82 van de heer Glinne⁽⁴⁾ en nr. 1167/83 van mevrouw Spaak⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ COM(84) 502 def.

⁽²⁾ PB nr. C 140 van 10. 6. 1980, blz. 9.

⁽³⁾ PB nr. C 183 van 21. 7. 1980, blz. 66.

⁽⁴⁾ PB nr. C 327 van 13. 12. 1982, blz. 13.

⁽⁵⁾ PB nr. C 24 van 30. 1. 1984, blz. 30.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2175/84

van mevrouw Christine Crawley (S — GB)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(11 februari 1985)

(85/C 151/45)

Betreft: Zahar Zunshain

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, de Sovjetregering in kennis stellen van hun bezorgdheid over het lot van Zahar Zunshain, een Russische jood uit Riga, die krachtens artikel 183/1 van het wetboek van de Sovjet-Unie tot een gevangenisstraf werd veroordeeld nadat hij was gearresteerd vanwege zijn deelname aan een vreedzame demonstratie die hij op 5 maart 1984 samen met zijn vrouw en twee andere joden uit Riga in Moskou had gehouden?

Naar verluidt is Zahar Zunshain sinds het begin van zijn gevangenisstraf 19 kilo afgevallen en is hij met tewerkstelling in een mijn of een chemische fabriek bedreigd, waar de gezondheid van de gevangenen

gevaar loopt, aangezien de gewone industriële veiligheidsmaatregelen geheel ontbreken. Met deze dreigementen wordt geprobeerd hem te dwingen zijn geloof af te zweren.

Antwoord

(10 mei 1985)

De situatie van de mensenrechten in de USSR wordt in het kader van de Europese politieke samenwerking regelmatig besproken. Op dit punt zijn bij de autoriteiten van de Sovjet-Unie verscheidene malen stappen ondernomen. De Tien hebben daarbij hun bezorgdheid uitgesproken en de autoriteiten van de Sovjet-Unie uitgenodigd een houding aan te nemen die beter aansluit bij de in het internationale recht neergelegde regels voor de bescherming van de rechten van de mens en daadwerkelijk gevolg te geven aan de in de Slotakte van Helsinki en in het Slotdocument van Madrid aangegane verplichtingen.

In bijzondere, concrete gevallen lijkt tussenkomst echter meer kans van slagen te hebben in de vorm van confidentiële stappen, waarbij iedere vorm van publiciteit die averechts kan werken, wordt vermeden.

Voorts biedt de bijeenkomst van Ottawa over de rechten van de mens, die in mei aanstaande wordt gehouden, de Tien weer een bijzonder passend kader voor nieuwe initiatieven ten aanzien van het probleem van de rechten van de mens, ten einde reële vooruitgang te boeken in een situatie die in algemene zin reeds al te lang onbevredigend is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2176/84

van mevrouw Christine Crawley (S — GB)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(8 maart 1985)

(85/C 151/46)

Betreft: Conflict tussen Iran en Irak

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, Iran niet verzoeken naar een vreedzame oplossing te zoeken voor het conflict tussen Iran en Irak, aangezien een verdere escalatie van de oorlog een gevaar voor de internationale stabiliteit vormt?

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, nagaan of de Iraanse Regering, naar wordt beweerd, negen- en tienjarige Iraanse kinderen in de oorlog met Irak gebruikt als menselijke mijnenvegers, en waarom de Iraanse Regering deze kinderen niet wil terugnemen wanneer de Iraakse Regering probeert hen te repatriëren nadat zij krijgsgevangen zijn gemaakt?

Antwoord

(10 mei 1985)

De Tien hebben in het kader van de politieke samenwerking steeds de grootst mogelijke aandacht besteed aan het conflict tussen Iran en Irak, zowel vanwege het gevaar voor destabilisatie in een politiek en economisch zeer belangrijk gebied als vanwege de zeer ernstige gevolgen op het humanitaire vlak.

De Tien hebben herhaaldelijk bij de autoriteiten van Bagdad en Teheran stappen ondernomen naar aanleiding van diverse kwesties van humanitaire aard, zoals de bombardementen op stedelijke agglomeraties, de aanwending van chemische wapens, de moeilijkheden die het Internationaal Comité van het Rode Kruis in zijn werk heeft ondervonden en de door de geachte Afgevaardigde inzonderheid aangehaalde behandeling van krijgsgevangenen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2243/84

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S — B)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Statens van de Europese Gemeenschappen in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(11 maart 1985)

(85/C 151/47)

Betreft: Dramatische situatie van de Chileense gevangenen Jorge Palma Donoso, Carlos Araneda Miranda en Hugo Marchant Moya

Kunnen de ministers, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, tijdens hun volgende bijeenkomst met voorrang de zaak van Jorge Palma Donoso en de beide andere gevangenen aan de orde stellen, die voor een militaire oorlogsrechtbank moeten verschijnen, een procedure die hun recht van verdediging bijzonder grote beperkingen oplegt en tegen wie de doodstraf is geëist?

Zijn de ministers van Buitenlandse Zaken, rekening houdend met het feit dat dit de laatste gevangenen zijn die volgens deze procedure worden berecht, voornemens bij de Chileense Regering te bemiddelen?

Antwoord

(10 mei 1985)

De Tien hebben vanaf het begin veel aandacht besteed aan de zaak van de drie Chileense burgers die zijn beschuldigd van moord op de Prefect van Santiago, Generaal Urzua, en die voor een Krijgsraad zijn gedaagd uit hoofde van een speciale maatregel waarbij een dergelijke procedure kan worden gevolgd in bepaalde specifieke gevallen van misdaden tegen hoge gezagsdragers van de Staat.

De Tien hebben begin maart stappen ondernomen en de Chileense autoriteiten verzocht ervoor te zorgen dat aan de beschuldigten de nodige garanties voor hun verdediging worden geboden, alsmede alle mogelijkheden van de gewone rechtspraak om beroep aan te tekenen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2332/84

van de heer Jens-Peter Bonde (ARC — DK)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 maart 1985)

(85/C 151/48)

Betreft: Buitenlandse handel

Kan de Commissie gegevens verschaffen over het aandeel van de grootste 10, 20, 40 en 280 ondernemingen in de buitenlandse handel, de totale omzet en de werkgelegenheid in ieder van de jaren 1972 tot 1984?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2334/84

van de heer Jens-Peter Bonde (ARC — DK)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 maart 1985)

(85/C 151/49)

Betreft: Concentratie

Kan de Commissie naam en zetel van de grootste vijfhonderd ondernemingen in de EG mededelen, onder vermelding van de personeelssterkte?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(8 mei 1985)

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar de antwoorden van de Commissie op zijn schriftelijke vragen nrs. 1917/83⁽¹⁾ en 301/84⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 105 van 16. 4. 1984.

⁽²⁾ PB nr. C 225 van 27. 8. 1984.

in Groot-Brittannië trachten te bevorderen, terwijl de Wet op loterijen en amusementsspelen van 1976 bepaalt dat loterijen die buiten Groot-Brittannië worden georganiseerd niet in het Verenigd Koninkrijk mogen draaien; welke stappen denkt zij te ondernemen om een einde te maken aan deze onwettige praktijk?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2338/84

van de heer Andrew Pearce (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 maart 1985)

(85/C 151/50)

Betreft: Loterijen

Is het de Commissie bekend dat de organisatoren van de Zuidoost-Duitse loterij de verkoop van hun loten

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(8 mei 1985)

De Commissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde kwestie, die uitsluitend onder de ter zake bevoegde nationale autoriteiten ressorteert.